

## TABELA ZBIEŻNOŚCI

<b>TYTUŁ PROJEKTU:</b>		Ustawa z dnia ..... o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw			
<b>TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH<sup>1)</sup>:</b>		Decyzja ramowa Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności			
<b>PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ<sup>2)</sup></b>					
Jedn. red.	Treść przepisu UE <sup>3)</sup>	Konieczność wdrożenia  T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art.1	<b>Definicje</b> Na użytek niniejszej decyzji ramowej: a) „wyrok” oznacza prawomocne orzeczenie lub nakaz sądu państwa wydającego nakładające karę na osobę fizyczną; b) „kara” oznacza karę pozbawienia wolności lub środek polegający na pozbawieniu wolności orzeczone za przestępstwo na czas określony lub nieokreślony na podstawie przeprowadzonego postępowania karnego; c) „państwo wydające” oznacza państwo członkowskie, w którym został wydany wyrok; d) „państwo wykonujące” oznacza państwo członkowskie, do którego został przekazany wyrok w celu jego uznania i wykonania.	T	Art. 611t § 1         Art. 611tg § 1	<b>Art. 611t.</b> § 1. W razie prawomocnego orzeczenia przez sąd polski wobec obywatela polskiego lub cudzoziemca kary pozbawienia wolności podlegającej wykonaniu, sąd okręgowy, w którego okręgu wydano orzeczenie, za zgodą skazanego, może wystąpić o wykonanie orzeczenia bezpośrednio do właściwego sądu lub innego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zwanego w niniejszym rozdziale "państwem wykonania orzeczenia", jeżeli przekazanie orzeczenia do wykonania pozwoli w większym stopniu zrealizować wychowawcze i zapobiegawcze cele kary.  <b>Art. 611tg.</b> § 1. W razie wystąpienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zwanego w niniejszym rozdziale "państwem wydania orzeczenia", o wykonanie prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności, orzeczenie to podlega wykonaniu przez sąd okręgowy. W rozumieniu przepisów	

				niniejszego rozdziału "kara pozbawienia wolności" oznacza karę orzeczoną za przestępstwo.	
Art. 2	<p><b>Wyznaczenie właściwych organów</b></p> <p>1. Każde państwo członkowskie informuje Sekretariat Generalny Rady o tym, który organ lub organy zgodnie z jego prawem krajowym są w rozumieniu niniejszej decyzji ramowej właściwe w przypadkach, gdy to państwo członkowskie jest państwem wydającym lub państwem wykonującym.</p> <p>2. Sekretariat Generalny Rady udostępnia otrzymane informacje wszystkim państwom członkowskim i Komisji.</p>	N  N			
Art. 3	<p><b>Cel i zakres stosowania</b></p> <p>1. Celem niniejszej decyzji ramowej jest określenie zasad, zgodnie z którymi państwo członkowskie, aby ułatwić resocjalizację osoby skazanej, uznaje wyrok i wykonuje karę.</p> <p>2. Niniejsza decyzja ramowa ma zastosowanie w przypadkach, gdy osoba skazana znajduje się w państwie wydającym lub w państwie wykonującym.</p> <p>3. Niniejsza decyzja ramowa ma zastosowanie wyłącznie do uznawania wyroków oraz wykonywania kar w rozumieniu niniejszej decyzji ramowej. Przekazania wyroku nie uniemożliwia fakt, że oprócz kary postanowiono o karze pieniężnej lub konfiskacie, która to kara pieniężna nie została jeszcze uiszczona, a konfiskata wykonana. Uznanie i wykonanie takich kar pieniężnych i nakazów konfiskaty w innym państwie członkowskim następuje na podstawie instrumentów stosowanych między państwami członkowskimi, w szczególności decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania</p>	T  T  N	Art. 611t § 1  Art. 611t § 3	<p>Jak powyżej</p> <p>§3. Wystąpienie, o którym mowa w § 1, sąd kieruje do właściwego sądu lub innego organu:</p> <p>1)państwa wykonania orzeczenia, którego skazany jest obywatelem i w którym posiada stałe lub czasowe miejsce pobytu,</p> <p>2)państwa wykonania orzeczenia, którego skazany jest obywatelem i w którym nie posiada stałego lub czasowego miejsca pobytu, lecz na podstawie prawomocnej decyzji będzie do niego wydalony po odbyciu kary lub zwolnieniu z zakładu karnego,</p> <p>3)innego państwa wykonania orzeczenia, za zgodą właściwego sądu lub innego organu tego państwa,</p> <p>o ile skazany przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w państwie, do którego skierowano wystąpienie.</p>	

	do kar o charakterze pieniężnym i decyzji ramowej Rady 2006/783/WSiSW z dnia 6 października 2006 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do nakazów konfiskaty.				
Art. 4	<p><b>Kryteria mające zastosowanie do przekazywania wyroku i zaświadczenia do innego państwa członkowskiego</b></p> <p>1. W sytuacji gdy osoba skazana przebywa w państwie wydającym lub państwie wykonującym i pod warunkiem że osoba ta wyraziła zgodę, jeśli jest to wymagane zgodnie z art. 6, wyrok wraz z zaświadczeniem, którego standardowy formularz określono w załączniku I, może być przekazany do jednego z następujących państw członkowskich:</p> <p>a) państwa członkowskiego, którego osoba skazana jest obywatelem i w którym mieszka; lub</p> <p>b) państwa członkowskiego, którego osoba skazana jest obywatelem, ale w którym nie mieszka, i do którego będzie deportowana po zwolnieniu jej z wykonania kary na podstawie nakazu o wydaleniu lub deportacji będącego częścią wyroku lub decyzji sądowej albo administracyjnej lub jakiegokolwiek innego środka będącego następstwem wyroku; lub</p> <p>c) państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, o którym mowa w lit. a) lub b), którego właściwy organ wyrazi zgodę na przekazanie do tego państwa członkowskiego wyroku i zaświadczenia.</p> <p>2. Przekazanie wyroku i zaświadczenia może nastąpić, jeżeli właściwy organ państwa wydającego – w odpowiednich przypadkach po konsultacjach między właściwymi organami państwa wydającego i państwa wykonującego – uzyskał pewność, że wykonanie kary przez państwo wykonujące będzie miało na celu ułatwienie resocjalizacji osoby skazanej.</p>	T	Art. 611t § 1 i 3	Treść jak powyżej	
		T	Art. 611t § 6	§ 6. Do poświadczonego za zgodność z oryginałem odpisu orzeczenia, o którym mowa w § 1., dołącza się zaświadczenie zawierające wszystkie istotne informacje umożliwiające jego prawidłowe wykonanie. Odpis orzeczenia wraz z odpisem zaświadczenia przekazuje się Ministrowi Sprawiedliwości.	
		T	Art. 611ta § 1	<b>Art. 611ta.</b> § 1. Przed wystąpieniem do państwa, o którym mowa w art. 611t § 3 pkt 3, sąd zwraca się do właściwego sądu lub innego organu tego państwa o zgodę na przekazanie wyroku do wykonania. W pozostałych wypadkach sąd może zwrócić się do właściwego sądu lub innego organu państwa wykonania o opinię w przedmiocie przekazania wyroku.	

	<p>3. Przed przekazaniem wyroku i zaświadczenia właściwy organ państwa wydającego może za pomocą wszelkich odpowiednich środków przeprowadzić konsultacje z właściwym organem państwa wykonującego. Konsultacje są obowiązkowe w przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. c). W tych przypadkach właściwy organ państwa wykonującego niezwłocznie informuje państwo wydające czy wyraża zgodę na przekazanie wyroku.</p>	T	<p>Art. 611ta § 1 Art. 611tg § 5</p>	<p>Jak powyżej</p> <p>§ 5. Na wniosek właściwego sądowego lub innego organu państwa wydania orzeczenia, sąd może wyrazić zgodę na wykonanie kary pozbawienia wolności, orzeczonej wobec sprawcy niemającego obywatelstwa polskiego lub nieposiadającego stałego lub czasowego miejsca pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli pozwoli to w większym stopniu zrealizować wychowawcze i zapobiegawcze cele kary.</p>	
	<p>4. Podczas takich konsultacji właściwy organ państwa wykonującego może przedstawić właściwemu organowi państwa wydającego uzasadnioną opinię, stwierdzając, że wykonanie kary w państwie wykonującym nie ułatwiłoby ani resocjalizacji osoby skazanej, ani jej pełnej reintegracji społecznej. W przypadkach, w których nie przeprowadzono konsultacji, opinia taka może zostać przedstawiona bezzwłocznie po przekazaniu wyroku i zaświadczenia. Właściwy organ państwa wydającego rozważa tę opinię i podejmuje decyzję o ewentualnym wycofaniu zaświadczenia.</p>	T	Art. 611tg § 4	<p>§ 4. Jeżeli zostaną ujawnione okoliczności przemawiające za tym, iż przejęcie orzeczenia do wykonania nie pozwoli w większym stopniu zrealizować wychowawczych i zapobiegawczych celów kary, sąd zawiadamia o tym właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia.</p>	
	<p>5. Państwo wykonujące może z własnej inicjatywy wystąpić z wnioskiem do państwa wydającego o przekazanie wyroku wraz z zaświadczeniem. Również osoba skazana może wystąpić z wnioskiem do właściwych organów państwa wydającego lub państwa wykonującego o wszczęcie procedury przekazania wyroku i zaświadczenia na podstawie niniejszej decyzji ramowej. Wnioski złożone zgodnie z niniejszym ustępem nie skutkują obowiązkiem przekazania</p>	T	<p>Art. 611tg § 2  Art. 611t§2</p>	<p>§ 2. Sąd okręgowy, na wniosek sprawcy lub z urzędu, może zwrócić się do właściwego sądu lub innego organu państwa wydania orzeczenia o przekazanie orzeczenia, o którym mowa w § 1, do wykonania, jeżeli pozwoli to w większym stopniu zrealizować wychowawcze i zapobiegawcze cele kary.</p> <p>§ 2 Wystąpienie, o którym mowa w § 1, może nastąpić także na wniosek skazanego lub</p>	

	<p>wyroku wraz z zaświadczeniem przez państwo wydające.</p> <p>6. W ramach wprowadzania w życie niniejszej decyzji ramowej państwa członkowskie przyjmują środki, które w szczególności uwzględniają cel, jakim jest ułatwienie resocjalizacji osoby skazanej, stanowiącej podstawę dla właściwych organów do podjęcia decyzji o ewentualnym wydaniu zgody na przekazanie wyroku i zaświadczenia w przypadkach, do których odnosi się ust. 1 lit. c).</p> <p>7. Przy przyjęciu niniejszej decyzji ramowej lub później każde państwo członkowskie może powiadomić Sekretariat Generalny Rady, że – w związku z ustaleniami dokonanyymi z innymi państwami członkowskimi, które przekazały takie samo powiadomienie – nie jest wymagana jego uprzednia zgoda zgodnie z ust. 1 lit. c) na przekazanie wyroku i zaświadczenia:</p> <p>a) jeżeli osoba skazana mieszka i legalnie przebywa w sposób ciągły od co najmniej pięciu lat w państwie wykonującym i zachowa prawo stałego pobytu w tym państwie; lub</p> <p>b) jeżeli osoba skazana jest obywatelem państwa wykonującego</p> <p>– w przypadkach innych niż określone w ust. 1 lit. a) i b).</p>	<p>T</p> <p>N</p>	<p>Art. 611tg § 6</p>	<p>właściwego sądu lub innego organu państwa wykonania orzeczenia.</p> <p>Jak powyżej</p>	
<p>Art. 5</p>	<p><b>Przekazywanie wyroku i zaświadczenia</b></p> <p>1. Właściwy organ państwa wydającego przekazuje wyrok lub jego poświadczoną kopię wraz z zaświadczeniem bezpośrednio właściwemu organowi państwa wykonującego w dowolny sposób umożliwiający uzyskanie pisemnego potwierdzenia, który pozwoli państwu wykonującemu na stwierdzenie jego autentyczności. Oryginał wyroku lub jego poświadczoną kopię oraz oryginał zaświadczenia</p>	<p>T</p>	<p>Art. 611t§ 1</p> <p>Art. 611t§ 8</p>	<p>Jak powyżej</p> <p>§ 8. Przekazanie odpisu orzeczenia oraz zaświadczenia, o którym mowa w § 6, może nastąpić również z wykorzystaniem urządzeń służących do automatycznego przesyłania danych, w sposób umożliwiający stwierdzenie</p>	

<p>wysła się państwu wykonującemu, jeśli tego zażąda. Wszelkie oficjalne zawiadomienia są również przekazywane bezpośrednio pomiędzy wymienionymi właściwymi organami.</p> <p>2. Zaświadczenie musi być podpisane, a jego treść poświadczona jako zgodna z prawdą przez właściwy organ państwa wydającego.</p> <p>3. Państwo wydające za każdym razem przekazuje wyrok wraz z zaświadczeniem tylko do jednego państwa wykonującego.</p> <p>4. Jeżeli właściwemu organowi państwa wydającego nie jest znany właściwy organ państwa wykonującego, podejmuje on niezbędne starania w celu uzyskania takiej informacji od państwa wykonującego, również poprzez punkty kontaktowe europejskiej sieci sądowej utworzonej na podstawie wspólnego działania Rady 98/428/WSiSW.</p> <p>5. Jeżeli organ państwa wykonującego, który otrzymuje wyrok wraz z zaświadczeniem, nie jest właściwy do uznania tego wyroku ani do podjęcia działań niezbędnych do jego wykonania, przekazuje on z urzędu wyrok wraz z zaświadczeniem właściwemu organowi państwa wykonującego oraz informuje o tym właściwy organ państwa wydającego.</p>	<p>T</p> <p>T</p> <p>T</p> <p>T</p>	<p>Art. 611t§ 6</p> <p>Art. 611t§ 4</p> <p>Art. 611t§ 9</p> <p>Art. 611th§ 3</p>	<p>autentyczności tych dokumentów. Na żądanie właściwego sądu lub innego organu państwa wykonania orzeczenia sąd przekazuje odpis orzeczenia oraz oryginał zaświadczenia.</p> <p>§ 6. Do poświadczonego za zgodność z oryginałem odpisu orzeczenia, o którym mowa w § 1., dołącza się zaświadczenie zawierające wszystkie istotne informacje umożliwiające jego prawidłowe wykonanie. Odpis orzeczenia wraz z odpisem zaświadczenia przekazuje się Ministrowi Sprawiedliwości.</p> <p>§ 4. Wystąpienie, o którym mowa w § 1, każdorazowo sąd kieruje wyłącznie do jednego państwa wykonania orzeczenia. Ponowne wystąpienie do innego państwa wykonania orzeczenia może nastąpić jedynie w razie niewykonania albo częściowego wykonania orzeczenia.</p> <p>§ 9. W razie trudności w ustaleniu właściwego sądu lub innego organu państwa wykonania orzeczenia sąd może również zwracać się do właściwych jednostek organizacyjnych Europejskiej Sieci Sądowej.</p> <p>§ 3 Jeżeli sąd, do którego zostało skierowane orzeczenie, nie jest właściwy do nadania mu biegu, przekazuje je właściwemu sądowi i zawiadamia o tym właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia.</p>	
---	-------------------------------------	--	---	--

Art. 6	<b>Stanowisko osoby skazanej i powiadomienie jej</b> 1. Bez uszczerbku dla ust. 2 wyrok wraz z zaświadczeniem może być przekazany do państwa wykonującego w celach jego uznania i wykonania kary wyłącznie za zgodą osoby skazanej zgodnie z prawem państwa wydającego.	T	Art. 611t§1 Art. 611ti§ 2	Jak powyżej § 2. Skazany może ustnie lub pisemnie wyrazić zgodę na przekazanie lub złożyć oświadczenie o zrzeczeniu się korzystania z prawa określonego w art. 611tm, jeżeli zgoda lub oświadczenie nie zostały złożone w państwie wydania orzeczenia.
	2. Zgoda osoby skazanej nie jest wymagana w przypadku, gdy wyrok wraz z zaświadczeniem jest przekazywany: a) do państwa członkowskiego, którego osoba skazana jest obywatelem i w którym mieszka; b) do państwa członkowskiego, do którego osoba skazana będzie deportowana po zwolnieniu jej z wykonania kary na podstawie nakazu o wydaleniu lub deportacji będącego częścią wyroku lub decyzji sądu albo organu administracyjnego lub jakiegokolwiek innego środka będącego następstwem wyroku; c) do państwa członkowskiego, do którego osoba ta zbiegła lub wróciła w inny sposób z powodu grożącego jej w państwie wydającym postępowania karnego lub w następstwie skazania w tym państwie wydającym.	T	Art. 611t§5	§ 5. Zgoda skazanego na przekazanie nie jest wymagana w wypadku, gdy orzeczenie jest przekazywane do: 1) państwa wykonania orzeczenia, którego skazany jest obywatelem i w którym posiada stałe lub czasowe miejsce pobytu, 2) państwa wykonania orzeczenia, do którego skazany będzie wydalony po odbyciu kary lub zwolnieniu z zakładu karnego na podstawie prawomocnej decyzji o wydaleniu, 3) państwa wykonania orzeczenia, do którego skazany zbiegł z obawy przed toczącym się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej postępowaniem karnym lub obowiązkiem odbycia orzeczonej kary. Art. 611ti § 3. Art. 611t § 5 stosuje się odpowiednio.
	3. We wszystkich przypadkach, gdy osoba skazana nadal przebywa w państwie wydającym, umożliwia się jej wyrażenie swojego stanowiska ustnie lub pisemnie. Jeżeli państwo wydające uznaje to za konieczne ze względu na wiek, stan fizyczny lub umysłowy osoby skazanej, umożliwia się	T	Art. 611tb§ 1-3	<b>Art. 611tb. § 1.</b> Sąd rozpoznaje sprawę wystąpienia do właściwego sądu lub innego organu państwa wykonania orzeczenia na posiedzeniu, w którym ma prawo wziąć udział prokurator, skazany, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, i jego

	<p>wyrażenie stanowiska jej przedstawicielowi prawnemu. Przy podejmowaniu decyzji o przekazaniu wyroku wraz z zaświadczeniem uwzględnia się stanowisko osoby skazanej. Jeżeli dana osoba korzysta z możliwości przewidzianej w niniejszym ustępie, jej stanowisko przekazywane jest państwu wykonującemu, w szczególności w związku z art. 4 ust. 4. Jeżeli dana osoba przedstawiła swoje stanowisko w formie ustnej, państwo wydające gwarantuje państwu wykonującemu dostęp do zapisu treści tego oświadczenia.</p> <p>4. Właściwy organ państwa wydającego informuje osobę skazaną w zrozumiałym dla niej języku o podjęciu decyzji o przekazaniu wyroku wraz z zaświadczeniem wykorzystując do tego standardowy formularz powiadomienia określony w załączniku II. Gdy w momencie podejmowania tej decyzji osoba skazana przebywa w państwie wykonującym, formularz ten jest przekazywany do państwa wykonującego, które odpowiednio powiadamia osobę skazaną.</p> <p>5. Ustęp 2 lit. a) nie ma zastosowania do Polski jako państwa wydającego i jako państwa wykonującego, w przypadkach gdy wyrok został</p>	<p>T</p> <p>T</p>	<p>Art. 611t§ 4</p> <p>Art. 4 ust. 2</p>	<p>obrońca, jeżeli się na nie stawi. Na postanowienie sądu zażalenie nie przysługuje.</p> <p>§ 2. Sąd umożliwi skazanemu, przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zajęcie stanowiska ustnie lub na piśmie w przedmiocie wystąpienia, o którym mowa w art. 611t § 1. Jeżeli wymagana jest zgoda skazanego na przekazanie, sąd odbiera od skazanego przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oświadczenie w tym przedmiocie.</p> <p>§3. W wypadku, gdy skazany przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wyraził zgody na wystąpienie, o którym mowa w art. 611t § 1., sąd umarza postępowanie w przedmiocie wystąpienia, chyba że zastosowanie ma art. 611t § 5. W pozostałych wypadkach złożone oświadczenie przesyła się do państwa wykonania orzeczenia wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 611t § 6.</p> <p>§ 4. Jeżeli skazany przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sąd zawiadamia go o przekazaniu orzeczenia; w innym wypadku przekazuje zawiadomienie wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 611t § 6, do państwa wykonania orzeczenia.</p> <p>§ 2. Przewidziany w art. 611t § 5 pkt 1 i art. 611tk § 1 pkt 3 lit. a) Kodeksu postępowania karnego wyjątek od obowiązku uzyskania zgody skazanego na przekazanie, nie stosuje</p>	
--	--	-------------------	--	---	--



	wydany przed upływem pięciu lat od dnia 5 grudnia 2011 r. Polska może w dowolnym momencie poinformować Sekretariat Generalny Rady, że zaprzestaje korzystania z niniejszego odstępstwa.			się wobec wyroków wydanych przed dniem 5 grudnia 2016 r. wobec obywatela polskiego.	
Art. 7	<p><b>Podwójna karalność</b></p> <p>1. Następujące przestępstwa stanowią podstawę znania orzeczenia i wykonania wyroku skazującego na karę pozbawienia wolności zgodnie z niniejszą decyzją ramową bez weryfikacji podwójnej karalności czynu, jeżeli w państwie wydającym są one zagrożone karą pozbawienia wolności lub zastosowaniem środka polegającego na pozbawieniu wolności w maksymalnym wymiarze co najmniej trzech lat, zgodnie z definicją tych przestępstw w systemie prawnym państwa wydającego:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>— udział w organizacji przestępczej,</li> <li>— terroryzm,</li> <li>— handel ludźmi,</li> <li>— wykorzystywanie seksualne dzieci i pornografia dziecięca,</li> <li>— nielegalny obrót środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi,</li> <li>— nielegalny obrót bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi,</li> <li>— korupcja,</li> <li>— nadużycia finansowe, w tym na szkodę interesów finansowych Wspólnot Europejskich w rozumieniu Konwencji z dnia 26 lipca 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (1),</li> <li>— pranie korzyści z przestępstwa,</li> <li>— fałszowanie pieniędzy, w tym euro,</li> <li>— przestępstwa komputerowe,</li> <li>— przestępstwa przeciwko środowisku, w tym nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami roślin i zwierząt,</li> </ul>	N			

<p>— udzielanie pomocy w nielegalnym przekroczeniu granicy lub w nielegalnym pobycie,  — zabójstwo, ciężkie uszkodzenie ciała,  — nielegalny obrót organami i tkankami ludzkimi,  — uprowadzenie osoby, bezprawne pozbawienie wolności i wzięcie zakładników,  — rasizm i ksenofobia,  — kradzież w formie zorganizowanej lub rozbój z użyciem broni,  — nielegalny obrót dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki,  — oszustwo,  — wymuszenie rozbójnicze,  — podrabianie i piractwo produktów,  — fałszowanie dokumentów urzędowych i obrót takimi dokumentami,  — fałszowanie środków płatniczych,  — nielegalny obrót hormonami i innymi substancjami wzrostu,  — nielegalny obrót materiałami jądrowymi i radioaktywnymi,  — obrót kradzionymi pojazdami,  — zgwałcenie,  — podpalenie,  — przestępstwa należące do właściwości Międzynarodowego Trybunału Karnego,  — porwanie statku wodnego lub powietrznego,  — sabotaż.</p> <p>2. Rada, stanowiąc jednomyślnie po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego na warunkach określonych w art. 39 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, może w dowolnym czasie podjąć decyzję o dodaniu innych rodzajów przestępstw do wykazu zawartego w ust. 1. Rada analizuje w świetle sprawozdania przedłożonego jej na</p>	<p>N</p>			
--	----------	--	--	--

	<p>podstawie art. 29 ust. 5 niniejszej decyzji ramowej, czy wykaz ten należy rozszerzyć lub zmienić.</p> <p>3. W odniesieniu do przestępstw innych niż określone w ust. 1 państwo wykonujące może uzależnić uznanie wyroku i wykonanie kary od tego, czy odnoszą się one do czynów stanowiących przestępstwo także w świetle prawa państwa wykonującego, niezależnie od znamion przestępstwa czy jego opisu.</p> <p>4. Każde państwo członkowskie może w przy przyjęciu niniejszej decyzji ramowej lub później stwierdzić w oświadczeniu złożonym w Sekretariacie Generalnym Rady, że nie będzie stosowało ust. 1. Oświadczenie takie można wycofać w dowolnym czasie. Oświadczenia takie oraz informacje o ich wycofaniu podlegają publikacji w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>.</p>	<p>T</p> <p>N</p>	<p>Art. 611tk§ 1 pkt. 1</p>	<p><b>Art. 611tk.</b> § 1. Odmawia się wykonania orzeczenia, o którym mowa w art. 611tg § 1, jeżeli:</p> <p>1) czyn, w związku z którym wydano to orzeczenie, nie stanowi przestępstwa według prawa polskiego,</p>	<p>Oświadczenie złożone do Sekretariatu Generalnego Rady w 2007 r.</p>
<p>Art. 8</p>	<p><b>Uznanie wyroku i wykonanie kary</b></p> <p>1. Właściwy organ państwa wykonującego uznaje wyrok, który został przekazany zgodnie z art. 4, jak również z procedurą przewidzianą w art. 5, oraz niezwłocznie podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu wykonania kary, chyba że właściwy organ postanowi powołać się na jedną z podstaw odmowy uznania i wykonania przewidzianych w art. 9.</p> <p>2. Jeżeli kara ze względu na jej czas trwania jest niezgodna z prawem państwa wykonującego, właściwy organ tego państwa może podjąć decyzję o dostosowaniu kary jedynie w przypadku,</p>	<p>T</p> <p>T</p>	<p>Art. 611tg§ 1</p> <p>Art. 611tj § 6</p> <p>Art. 611tl§</p>	<p><b>Art. 611tg.</b> § 1. W razie wystąpienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zwanego w niniejszym rozdziale "państwem wydania orzeczenia", o wykonanie prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności, orzeczenie to podlega wykonaniu przez sąd okręgowy. W rozumieniu przepisów niniejszego rozdziału "kara pozbawienia wolności" oznacza karę orzeczoną za przestępstwo.</p> <p><b>Art. 611tj § 6.</b> Do wykonania orzeczenia właściwego sądu lub innego organu państwa wydania orzeczenia sąd przystępuje niezwłocznie.</p> <p><b>Art. 611tl.</b> § 1. Orzekając o wykonaniu kary</p>	

	<p>gdy kara ta przekracza maksymalny wymiar kary przewidziany za podobne przestępstwa w prawie krajowym tego państwa. Dostosowana kara nie jest łagodniejsza niż maksymalny wymiar kary przewidziany za podobne przestępstwa w prawie państwa wykonującego.</p> <p>3. Jeżeli kara ze względu na jej rodzaj jest niezgodna z prawem państwa wykonującego, właściwy organ państwa wykonującego może dostosować ją do rodzaju kary lub środka przewidzianego za podobne przestępstwa zgodnie z prawem tego państwa. Taki rodzaj kary lub środka odpowiada możliwie najściślej karze orzeczonej w państwie wydającym, która nie może zostać zastąpiona karą pieniężną.</p> <p>4. Dostosowanie kary nie może spowodować zaostrzenia kary orzeczonej w państwie wydającym pod względem rodzaju lub czasu trwania.</p>	T	1	<p>pozbawienia wolności, sąd określa kwalifikację prawną czynu według prawa polskiego. Art. 607s § 4 stosuje się odpowiednio.</p>	
		N	Art. 611tl§ 2	<p>Art. 611tl. § 2. Jeżeli rodzaj kary pozbawienia wolności jest nieznanym ustawie, sąd określa podlegającą wykonaniu karę jako karę pozbawienia wolności. Jeżeli przestępstwo zgodnie z przyjętą według prawa polskiego kwalifikacją prawną nie jest zagrożone karą pozbawienia wolności, wykonuje się karę orzeczoną przez sąd państwa wydania orzeczenia w wymiarze nieprzekraczającym 6 miesięcy pozbawienia wolności.</p>	
Art. 9	<p><b>Podstawy odmowy uznania i wykonania</b></p> <p>1. Właściwy organ państwa wykonującego może odmówić uznania wyroku i wykonania kary, jeżeli:</p> <p>a) zaświadczenie, o którym mowa w art. 4, jest niekompletne lub w sposób oczywisty nie odpowiada wyrokowi i nie zostało uzupełnione lub poprawione w rozsądnym terminie wyznaczonym przez właściwy organ państwa wykonującego;</p> <p>b) nie są spełnione kryteria określone w art. 4 ust. 1;</p> <p>c) wykonanie kary byłoby sprzeczne z zasadą ne bis in idem;</p> <p>d) w przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 3, oraz – gdy państwo wykonujące złożyło oświadczenie na podstawie art. 7 ust. 4 – w przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 1, wyrok odnosi się do czynów, które zgodnie z</p>	T	Art. 611 tk	<p><b>Art. 611tk.</b> § 1. Odmawia się wykonania orzeczenia, o którym mowa w art. 611tg § 1, jeżeli:</p> <p>1) czyn, w związku z którym wydano to orzeczenie, nie stanowi przestępstwa według prawa polskiego,</p> <p>2) przekazane do wykonania orzeczenie dotyczy tego samego czynu tej samej osoby, co do którego postępowanie karne zostało prawomocnie zakończone w państwie członkowskim, a orzeczenie w zakresie kary pozbawienia wolności zostało wykonane,</p> <p>3) skazany nie wyraża zgody na przekazanie, chyba że</p> <p>a) jest obywatelem polskim i posiada stałe lub czasowe miejsce pobytu na</p>	<p>Niektóre fakultatywne przesłanki odmowy w projekcie mają charakter obligatoryjny.</p> <p>W praktyce europejskiej istnieje tak możliwość. Państwo dokonujące implementacji dysponuje pewnym marginesem swobody w tym zakresie. Stanowisko takie, wynikające z samego charakteru instrumentu podlegającego wdrożeniu, potwierdził także TSUE w wyroku z dnia 6.10.2009 r. w sprawie C-123/08 Wolzenburg (por. punkt</p>

<p>prawem państwa wykonującego nie stanowiłyby przestępstwa. W odniesieniu do podatków lub opłat, ceł i obrotu dewizowego nie odmawia się jednak wykonania wyroku na tej podstawie, że prawo państwa wykonującego nie nakłada tego samego rodzaju podatków lub opłat albo też nie zawiera tego samego rodzaju przepisów dotyczących podatków, opłat, ceł oraz obrotu dewizowego, co prawo państwa wydającego;</p> <p>e) wykonanie kary uległo przedawnieniu zgodnie z prawem państwa wykonującego;</p> <p>f) zgodnie z prawem państwa wykonującego istnieje immunitet uniemożliwiający wykonanie kary;</p> <p>g) kara została orzeczona wobec osoby, która zgodnie z prawem państwa wykonującego ze względu na swój wiek nie może zostać pociągnięta do odpowiedzialności karnej za czyny, w odniesieniu do których wydano wyrok;</p> <p>h) w chwili otrzymania wyroku przez właściwy organ państwa wykonującego pozostało do odbycia mniej niż sześć miesięcy kary;</p> <p>i) wyrok został wydany zaocznie, o ile w zaświadczeniu nie poświadczono, że dana osoba została wezwana do stawienia się osobiście lub została poinformowana przez przedstawiciela, umocowanego zgodnie z prawem krajowym państwa wydającego, o czasie i miejscu postępowania, w wyniku którego wydano wyroku zaocznego lub że osoba ta zgłosiła właściwemu organowi, że nie kwestionuje rozstrzygnięcia;</p> <p>j) przed podjęciem decyzji zgodnie z art. 12 ust. 1 państwo wykonujące składa wnioski na podstawie art. 18 ust. 3, a państwo wydające nie wyraża</p>			<p>terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>b) została wobec niego wydana decyzja o wydaleniu lub deportacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>c) zbiegł na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w obawie przed toczącym się w państwie wydania orzeczenia postępowaniem karnym lub obowiązkiem odbycia orzeczonej kary,</p> <p>4) skazany z powodu wieku nie ponosi według prawa polskiego odpowiedzialności karnej za czyny będące podstawą wydania orzeczenia,</p> <p>5) naruszałoby to wolności i prawa człowieka i obywatela,</p> <p>6) wykonanie kary łączy się z zastosowaniem terapii lub innych środków nieznanych ustawie.</p> <p>§2 Przepisu § 1 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli czyn nie stanowi przestępstwa z powodu braku lub odmiennego uregulowania w prawie polskim odpowiednich opłat, podatków, ceł lub zasad obrotu dewizowego.</p> <p>§ 3. Można odmówić wykonania orzeczenia, o którym mowa w art. 611tg. § 1, jeżeli:</p> <p>1) do orzeczenia nie dołączono zaświadczenia o którym mowa w art. 611t. § 6, albo</p> <p>zaświadczenie to jest niekompletne lub w sposób oczywisty jest niezgodne z treścią orzeczenia,</p> <p>2) skazany nie ma obywatelstwa</p>	<p>61). Orzeczenie to jest interpretowane przez doktrynę jako potwierdzenie przez Trybunał, że wskazana w decyzji ramowej opcjonalność pozwala na dokonanie wyboru już przez ustawodawcę, nie zaś dopiero na poziomie organu sądowego, oceniającego sprawę in concreto.</p> <p>Ponadto, obligatoryjność przesłanek odmowy przewidzianych w art. 611tk § 1 pkt (brak podwójnej karalności), wynika ze złożenia oświadczenia o skorzystaniu przez Polskę z prawa niestosowania wyłączeń spod badania podwójnej karalności. Z natury rzeczy, efektem złożenia takich oświadczeń jest przesłanka o charakterze obligatoryjnym.</p> <p>Ponadto, objęcie danego skazania amnestią, do czego wprost uprawnione jest państwo wykonania, uniemożliwia skuteczne przejęcie i wykonanie takiego orzeczenia. Tę przesłankę odmowy</p>
--	--	--	--	---

	<p>zgody, zgodnie z art. 18 ust. 2 lit. g), na to, by przeciw danej osobie prowadzić postępowanie karne, orzec wobec niej karę lub pozbawić wolności w państwie wykonującym za przestępstwo popełnione przed przekazaniem inne niż to, w związku z którym osoba ta została przekazana;</p> <p>k) orzeczona kara obejmuje środek związany z leczeniem psychiatrycznym lub opieką zdrowotną, lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności, który – niezależnie od art. 8 ust. 3 – nie może zostać wykonany przez państwo wykonujące zgodnie z systemem prawnym lub systemem opieki zdrowotnej tego państwa członkowskiego;</p> <p>l) wyrok odnosi się do przestępstw, które na mocy prawa państwa wykonującego są uznawane za popełnione w pełni lub w większej lub w zasadniczej części na terytorium terytorium państwa wykonującego lub w miejscu równoznacznym z takim terytorium.</p> <p>2. Każda decyzja podjęta na mocy ust. 1 lit. l), dotycząca przestępstw popełnionych częściowo na terytorium państwa wykonującego lub w miejscu równoznacznym z jego terytorium, podejmowana jest przez właściwy organ państwa wykonującego indywidualnie dla każdego przypadku i z uwzględnieniem szczególnych okoliczności, a w szczególności tego, czy czyn został popełniony w większej lub w zasadniczej części w państwie wydającym.</p>		<p>polskiego lub nie posiada stałego lub czasowego miejsca pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że sąd wcześniej wyraził zgodę na przejście orzeczenia,</p> <p>3) według prawa polskiego nastąpiło przedawnienie wykonania kary, a przestępstwa, których to dotyczy, podlegały jurysdykcji sądów polskich,</p> <p>4) z treści zaświadczenia, o którym mowa w art. 611t. § 6 wynika, iż orzeczenie zostało wydane pod nieobecność sprawcy, chyba że:</p> <p>a) skazanego wezwano do udziału w postępowaniu lub w inny sposób zawiadomiono o terminie i miejscu rozprawy albo posiedzenia, pouczając, że niestawiennictwo nie stanowi przeszkody dla wydania orzeczenia,</p> <p>b) obrońca sprawcy był obecny na rozprawie lub posiedzeniu,</p> <p>c) po doręczeniu skazanemu odpisu orzeczenia wraz z pouczeniem o przysługującym mu prawie, terminie i sposobie złożenia w państwie wydania nakazu wniosku o przeprowadzenie z jego udziałem nowego postępowania sądowego w tej samej sprawie, skazany w ustawowym terminie nie złożył takiego wniosku albo oświadczył, że nie kwestionuje orzeczenia,</p> <p>5) orzeczenie dotyczy przestępstw, które według prawa polskiego zostały popełnione w całości albo w części na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak również na polskim statku wodnym lub powietrznym,</p> <p>6) w chwili otrzymania orzeczenia pozostała</p>	<p>wywieść należy nie z katalogu przewidzianego w art. 9 decyzji ramowej 2008/909, ale z jej art. 19. Identyczne rozwiązanie zastosowano w wypadku implementacji decyzji ramowych 2005/214 w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym oraz 2006/783 w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do nakazów konfiskaty. Pomimo że instrumenty te nie przewidują przesłanki odmowy wynikającej z objęcia orzeczenia amnestią, przesłanka taka została wprowadzona w art. 611fg § 1 pkt 12 oraz art. 611fw § 1 pkt 9</p>
--	---	--	---	--

	<p>3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. a), b), c), i), k) oraz l), zanim właściwy organ państwa wykonującego podejmie decyzję o odmowie uznania wyroku i wykonania kary, przeprowadza on z wykorzystaniem wszelkich odpowiednich środków konsultacje z właściwym organem państwa wydającego, a w stosownych przypadkach zwraca się też z prośbą o niezwłoczne przekazanie wszystkich niezbędnych dodatkowych informacji.</p>			<p>do wykonania kara jest krótsza niż 6 miesięcy pozbawienia wolności,  7) skazany nie podlega jurysdykcji polskich sądów karnych, lub też brak jest  wymaganego zezwolenia na jego ściganie,  8) przestępstwo, którego dotyczy orzeczenia, w wypadku jurysdykcji polskich sądów karnych, podlega darowaniu na mocy amnestii,  9) organ państwa wydania orzeczenia nie wyraził zgody na podstawie art. 607e § 3 pkt. 8 w zw. z art. 611tm na to, by sprawcę ścigać za przestępstwa inne niż te, które stanowiły podstawę przekazania, lub wykonać orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności za inne przestępstwa.</p> <p>§ 4. W wypadkach przewidzianych w § 1 pkt 2, 3 i 6 oraz w § 3 pkt 1, 4 i 5 sąd przed podjęciem decyzji w przedmiocie wykonania orzeczenia informuje o możliwości odmowy wykonania orzeczenia właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia.</p> <p><b>Art. 611ti § 3.</b> Jeżeli informacje przekazane przez państwo wydania orzeczenia nie są wystarczające do podjęcia decyzji w przedmiocie wykonania orzeczenia, sąd wzywa właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia do ich uzupełnienia we wskazanym terminie. W razie niedotrzymania terminu postanowienie w przedmiocie wykonania orzeczenia wydaje się w oparciu o posiadane informacje.</p>	
Art. 10	<b>Częściowe uznanie i wykonanie</b> 1. Jeżeli właściwy organ państwa wykonującego	T	Art.	<b>§ 5</b> Sąd może uzgodnić z właściwym sądem	

	<p>rozważa częściowe uznanie wyroku i częściowe wykonanie kary, to może on, przed podjęciem decyzji o odmowie uznania wyroku i wykonania kary w całości, przeprowadzić konsultacje z właściwym organem państwa wydającego w celu wypracowania porozumienia, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>2. Właściwe organy państwa wydającego i państwa wykonującego mogą w indywidualnych przypadkach uzgodnić częściowe uznanie i wykonanie kary zgodnie z ustalonymi przez siebie warunkami, pod warunkiem że takie uznanie i wykonanie nie skutkuje wydłużeniem czasu trwania kary. W przypadku braku takiego porozumienia zaświadczenie jest wycofywane.</p>		611td§ 5	<p>lub innym organem państwa wykonania orzeczenia, że w państwie tym nastąpi wykonanie tylko części orzeczonej kary pozbawienia wolności, pod warunkiem, że nie skutkuje to wydłużeniem czasu trwania kary. W takim wypadku po otrzymaniu informacji, o której mowa w § 2, postępowanie wykonawcze zawiesza się do czasu przekazania skazanego celem dalszego wykonywania kary na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a okres pozbawienia wolności w państwie wykonania orzeczenia zalicza się na poczet kary.</p>	
Art. 11	<p><b>Odroczenie uznania wyroku</b></p> <p>W przypadku gdy zaświadczenie, o którym mowa w art. 4, jest niekompletne lub w sposób oczywisty nie odpowiada wyrokowi, uznanie wyroku może zostać odroczone w państwie wykonującym do momentu upływu rozsądnego terminu wyznaczonego przez państwo wykonujące na uzupełnienie lub poprawienie zaświadczenia.</p>	T	Art. 611ti § 3	<p>§ 3. Jeżeli informacje przekazane przez państwo wydania orzeczenia nie są wystarczające do podjęcia decyzji w przedmiocie wykonania orzeczenia, sąd wzywa właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia do ich uzupełnienia we wskazanym terminie. W razie niedotrzymania terminu, postanowienie w przedmiocie wykonania orzeczenia wydaje się w oparciu o posiadane informacje.</p>	
Art. 12	<p><b>Decyzja w sprawie wykonania kary i terminy</b></p> <p>1. Właściwy organ państwa wykonującego podejmuje w najkrótszym możliwym terminie decyzję, czy uzna wyrok i wykona karę oraz informuje o tym państwo wydające, jak również o jakiegokolwiek decyzji dotyczącej dostosowania kary zgodnie z art. 8 ust. 2 i 3.</p> <p>2. O ile nie występuje podstawa odroczenia zgodnie z art. 11 lub art. 23 ust. 3, prawomocne orzeczenie dotyczące uznania wyroku i wykonania kary zostaje wydane w terminie 90 dni od otrzymania wyroku i zaświadczenia.</p>	T	<p>Art. 611tg§ 4</p> <p>Art. 611tj</p>	<p>§ 4. Do wykonania orzeczenia właściwego sądu lub innego organu państwa wydania orzeczenia sąd przystępuje niezwłocznie.</p> <p><b>Art. 611tj.</b> § 1. Postanowienie w przedmiocie wykonania orzeczenia, o którym mowa w art. 611tg § 1, sąd wydaje w terminie 40 dni od dnia otrzymania orzeczenia wraz z zaświadczeniem.</p> <p>§ 2. Na postanowienie sądu w przedmiocie wykonania orzeczenia przysługuje zażalenie.</p> <p>§ 3. Postępowanie w przedmiocie wykonania orzeczenia powinno zakończyć się</p>	



	3. Jeżeli w wyjątkowych przypadkach właściwy organ państwa wykonującego nie ma praktycznej możliwości zachowania terminu określonego w ust. 2, informuje o tym niezwłocznie w dowolny sposób właściwy organ państwa wydającego, podając przyczyny opóźnienia i przewidywany czas potrzebny do wydania prawomocnego orzeczenia.			<p>prawomocnie w terminie 90 dni od dnia otrzymania wyroku wraz zaświadczeniem.</p> <p>§ 4. W wypadkach, gdy termin określony w § 3 nie może być dotrzymany, należy zawiadomić właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia, podając przyczynę opóźnienia i przewidywany termin wydania orzeczenia.</p> <p>§ 5. Odpis postanowienia przekazuje się Ministrowi Sprawiedliwości.</p>	
Art. 13	<p><b>Wycofanie zaświadczenia</b></p> <p>Dopóki nie rozpoczęło się wykonywanie kary w państwie wykonującym, państwo wydające może wycofać zaświadczenie z tego państwa, podając powody swojego działania. Po wycofaniu zaświadczenia państwo wykonujące zaprzestaje wykonywania kary.</p>	T	Art. 611tc	<p><b>Art. 611tc.</b> § 1. Sąd może zwrócić się do właściwego sądu lub innego organu państwa wykonania orzeczenia o przekazanie informacji o treści prawa obcego mającego zastosowanie do warunkowego zwolnienia. Po uzyskaniu informacji o treści prawa obcego sąd może odstąpić od wystąpienia, o którym mowa w art. 611t § 1, lub je cofnąć albo zastrzec w porozumieniu z właściwym sądem lub innym organem państwa wykonania orzeczenia, że do decyzji o warunkowym zwolnieniu zastosowanie ma prawo polskie.</p> <p>§ 2. Sąd może odstąpić od wystąpienia, o którym mowa w art. 611t § 1, lub je cofnąć także w wyniku zaistnienia innych przeszkód do czasu rozpoczęcia wykonania kary w państwie wykonania orzeczenia.</p>	
Art. 14	<p><b>Tymczasowe aresztowanie</b></p> <p>W przypadku gdy osoba skazana znajduje się w państwie wykonującym, państwo wykonujące na żądanie państwa wydającego może przed otrzymaniem wyroku i zaświadczenia lub przed podjęciem decyzji o uznaniu wyroku i wykonaniu kary aresztować osobę skazaną lub podjąć każdy inny środek zapewniający, że osoba skazana</p>	T	Art. 611to	<p><b>Art. 611to.</b> § 1. Jeżeli skazany znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej sąd z urzędu lub na wniosek właściwego sądu lub innego organu państwa wydania orzeczenia może wydać postanowienie o tymczasowym aresztowaniu. Zamiast tymczasowego aresztowania sąd może zastosować inny</p>	

	pozostanie na jego terytorium do czasu podjęcia decyzji o uznaniu wyroku i wykonaniu kary. Czas trwania kary nie może zostać wydłużony w wyniku aresztowania na mocy niniejszego przepisu.			<p>środek zapobiegawczy, jeżeli jest on wystarczający do zapewnienia, iż skazany pozostanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do czasu podjęcia decyzji w przedmiocie wykonania orzeczenia.</p> <p>§ 2. Jeżeli zastosowanie środka określonego w § 1 następuje w wyniku wniosku państwa wydania orzeczenia przed otrzymaniem orzeczenia wraz z zaświadczeniem, art. 605 § 5 i 6 stosuje się odpowiednio.</p> <p>§ 3. Art. 607k §3 oraz art. 63 § 1 Kodeksu karnego stosuje się odpowiednio.</p>	
Art. 15	<p><b>Przekazywanie osób skazanych</b></p> <p>1. Jeżeli osoba skazana przebywa w państwie wydającym, jest ona przekazywana do państwa wykonującego w terminie uzgodnionym przez właściwe organy państwa wydającego i państwa wykonującego, jednakże nie później niż 30 dni po wydaniu przez państwo wykonujące prawomocnego orzeczenia o uznaniu wyroku i wykonaniu kary.</p> <p>2. Jeśli nieprzewidziane okoliczności uniemożliwiają przekazanie osoby skazanej w terminie określonym w ust. 1, właściwe organy państwa wydającego i państwa wykonującego niezwłocznie kontaktują się ze sobą. Przekazanie następuje niezwłocznie po ustaniu tych okoliczności. Właściwy organ państwa wydającego niezwłocznie informuje właściwy organ państwa wykonującego i uzgadnia z nim nowy termin przekazania. W takim przypadku przekazanie następuje w terminie 10 dni od uzgodnionej w ten sposób nowej daty.</p>	T	Art. 611 tf § 1	<p><b>Art. 611tf. § 1.</b> Skazanego przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przekazuje się właściwemu sądowi lub innemu organowi państwa wykonania orzeczenia najpóźniej w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się zapadłej w tym państwie decyzji o wykonaniu orzeczenia. Art. 607n § 2 stosuje się odpowiednio.</p>	
Art. 16	<p><b>Tranzyt</b></p> <p>1. Każde państwo członkowskie zezwala zgodnie ze swoim prawem na tranzyt przez swoje terytorium osoby skazanej, która jest przekazywana</p>	T	Art. 611tf § 2 – 4	<p><b>§ 2.</b> W wypadku konieczności uzyskania zgody innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na przewóz skazanego przez jego terytorium, Minister Sprawiedliwości</p>	

	<p>do państwa wykonującego, pod warunkiem że państwo wydające, wraz z wnioskiem o tranzyt, przekazało mu kopię zaświadczenia, o którym mowa w art. 4. Wniosek o tranzyt i zaświadczenie mogą zostać przekazane w dowolny sposób pozwalający na uzyskanie pisemnego potwierdzenia. Na wniosek państwa członkowskiego, do którego zwrócono się o zezwolenie na tranzyt, państwo wydające dostarcza tłumaczenie zaświadczenia na jeden z języków – wskazanych we wniosku – akceptowanych przez państwo członkowskie, do którego zwrócono się o zezwolenie na tranzyt.</p> <p>2. Po otrzymaniu wniosku o zezwolenie na tranzyt państwo członkowskie, do którego zwrócono się o to zezwolenie, informuje państwo wydające, jeżeli nie może zapewnić, że na jego terytorium osoba skazana nie będzie ścigana lub, z zastrzeżeniem ust. 1, zatrzymana, lub też jej wolność nie zostanie w inny sposób ograniczona w związku z przestępstwem popełnionym lub karą orzeczoną przed opuszczeniem przez tę osobę terytorium państwa wydającego. W takim przypadku państwo wydające może wycofać swój wniosek.</p> <p>3. Państwo członkowskie, przez którego terytorium ma się odbyć tranzyt, powiadamia w ten sam sposób o swojej decyzji, która podejmowana jest w trybie priorytetowym, nie później niż w terminie tygodnia od otrzymania wniosku. Podjęcie tej decyzji można odroczyć do czasu przekazania państwu członkowskiemu, do którego zwrócono się z wnioskiem o zezwolenie na tranzyt, tłumaczenia, w przypadku gdy zwrócono się o nie na mocy ust. 1.</p>	<p>T</p> <p>T</p>	<p>Art. 611tp § 1-4</p>	<p>występuje z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na przewóz. Art. 611t § 6 zdanie pierwsze i § 7 stosuje się odpowiednio.</p> <p>§ 3. W wypadku, gdy właściwy organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej wskaże, iż skazany może być ścigany lub pozbawiony wolności w związku z przestępstwami popełnionymi przed opuszczeniem przez niego terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Minister Sprawiedliwości może cofnąć wniosek o udzielenie zezwolenia na przewóz.</p> <p>§ 4. Jeżeli nastąpi nieprzewidziane lądowanie, o którym mowa w art. 607zb § 4, informacje określone w § 2 przekazuje się w terminie 72 godzin.</p> <p><b>Art. 611tp. § 1.</b> Na wniosek państwa wydania orzeczenia Minister Sprawiedliwości udziela zezwolenia na przewóz sprawcy przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 7 dni od otrzymania wniosku.</p> <p>§ 2. Do wniosku o zezwolenie na przewóz, o którym mowa w § 1, powinno być załączone zaświadczenie, o którym mowa w art. 611tg § 3. Wydanie zezwolenia, o którym mowa w § 1, można odroczyć do czasu uzyskania tłumaczenia zaświadczenia na język polski.</p> <p>§ 3. Minister Sprawiedliwości informuje właściwy organ państwa wydania orzeczenia, iż art. 607e § 1 nie znajduje zastosowania w odniesieniu do przestępstw popełnionych lub kar pozbawienia wolności orzeczonych przed opuszczeniem przez skazanego terytorium państwa wydania.</p> <p>§ 4. Art. 607zb § 2 - 4 stosuje się</p>	
--	---	-------------------	-------------------------	--	--

	4. Państwo członkowskie, do którego zwrócono się z wnioskiem o zezwolenie na tranzyt, może zatrzymać osobę skazaną w areszcie tylko na taki okres, jaki wymagany jest ze względu na tranzyt przez jego terytorium.	N		odpowiednio.	Występuje sprzeczność między ust. 2 i ust. 4, polegająca na tym, iż zatrzymanie dotyczyć ma wyłącznie czasu niezbędnego na tranzyt. Tymczasem ust. 2 dopuszcza możliwość zatrzymania na czas dłuższy np. celem osądzenia skazanego za inne zdarzenia niż objęte przekazaniem. Do sytuacji takiej może dojść w wypadku, gdy państwo wydania nie cofnie wniosku o tranzyt pomimo powiadomienia go o możliwości zatrzymania skazanego np. celem jego osądzenia. Tym samym zatrzymanie trwać może dłużej niż ze względu na tranzyt.
	5. Wniosek o tranzyt nie jest wymagany w przypadku transportu drogą lotniczą, jeżeli nie są planowane międzylądowania. W przypadku niezaplanowanego lądowania państwo wydające przekazuje jednak w terminie 72 godzin informacje, o których mowa w ust. 1.	T	Art. 611tf § 4	<b>Jak powyżej</b>	
Art. 17	<b>Prawo regulujące wykonanie</b> 1. Wykonanie kary podlega prawu państwa wykonującego. Jedyne organy państwa wykonującego, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, są właściwe w sprawach dotyczących procedury wykonania i określenia wszystkich odnoszących się do niej środków, w tym podstaw przedterminowego lub warunkowego zwolnienia.	T	Art. 611tg§ 6	<b>Art. 611tg § 6.</b> Jeżeli przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej, przy wykonywaniu orzeczeń, o których mowa w § 1, stosuje się przepisy prawa polskiego.	

	<p>2. Właściwy organ w państwie wykonującym zalicza pełny okres pozbawienia wolności już odbyty w związku z karą, w odniesieniu do której wydany był wyrok, na poczet całkowitego okresu kary pozbawienia wolności, która ma zostać odbyta w państwie wykonującym.</p> <p>3. Właściwy organ państwa wykonującego powiadamia na żądanie właściwy organ państwa wydającego o obowiązujących przepisach dotyczących przedterminowego lub warunkowego zwolnienia. Państwo wydające może zgodzić się na zastosowanie takich przepisów lub może wycofać zaświadczenie.</p> <p>4. Państwa członkowskie mogą postanowić, że decyzje w sprawie przedterminowego lub warunkowego zwolnienia mogą również uwzględniać te przepisy prawa krajowego, wskazane przez państwo wydające, zgodnie z którymi dana osoba ma prawo do przedterminowego lub warunkowego zwolnienia w określonym momencie.</p>	T  T  N	Art. 611tl§ 1  Art. 611tc§ 1, art. 611tm § 2	<p><b>Art. 611tl</b> § 1. Orzekając o wykonaniu kary pozbawienia wolności, sąd określa kwalifikację prawną czynu według prawa polskiego. Art. 607s § 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p><b>Art. 611tc</b>. § 1. Sąd może zwrócić się do właściwego sądu lub innego organu państwa wykonania orzeczenia o przekazanie informacji o treści prawa obcego mającego zastosowanie do warunkowego zwolnienia. Po uzyskaniu informacji o treści prawa obcego sąd może odstąpić od wystąpienia, o którym mowa w art. 611t § 1, lub je cofnąć albo zastrzec w porozumieniu z właściwym sądem lub innym organem państwa wykonania orzeczenia, że do decyzji o warunkowym zwolnieniu zastosowanie ma prawo polskie.</p> <p><b>Art. 611tm</b> § 2. Na wniosek właściwego sądu lub innego organu państwa wydania orzeczenia sąd udziela informacji o treści prawa polskiego mającego zastosowanie do warunkowego zwolnienia. Jeżeli sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia cofnie wystąpienie do czasu rozpoczęcia wykonywania kary, orzeczenie nie podlega wykonaniu.</p>	W odniesieniu do warunkowego zwolnienia należy zachować w całości możliwość stosowania wyłącznie prawa polskiego. Tak też w art. 611tg § 7.
Art. 18	<p><b>Zasada specjalności</b></p> <p>1. Osoba przekazana do państwa wykonującego zgodnie z niniejszą decyzją ramową nie może, z zastrzeżeniem ust. 2, być ścigana, skazana lub w inny sposób pozbawiona wolności za przestępstwo popełnione przed jej przekazaniem, inne niż to, w związku z którym została przekazana.</p> <p>2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w następujących przypadkach:</p>	T	Art. 611tm	<p><b>Art. 611tm</b>. W postępowaniu w przedmiocie wykonania orzeczenia dotyczącego kary pozbawienia stosuje się odpowiednio art. 607e §1 - 4.</p>	

<p>a) gdy osoba – mając możliwość opuszczenia terytorium państwa wykonującego – nie uczyniła tego w terminie 45 dni od jej ostatecznego zwolnienia lub po opuszczeniu tego terytorium powróciła na nie;</p> <p>b) gdy przestępstwo nie jest zagrożone karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym polegającym na pozbawieniu wolności;</p> <p>c) gdy postępowanie karne nie prowadzi do zastosowania środka ograniczającego wolność osobistą;</p> <p>d) gdy osoba skazana mogłaby podlegać karze lub zastosowaniu środka niepolegającego na pozbawieniu wolności, w szczególności karze pieniężnej lub środkowi zastosowanemu w jej miejsce, nawet jeżeli kara ta lub środek zastosowany w jej miejsce mogą powodować ograniczenie wolności osobistej danej osoby;</p> <p>e) gdy osoba wyraziła zgodę na przekazanie;</p> <p>f) gdy osoba skazana, po jej przekazaniu, wyraźnie zrzekła się prawa do zastosowania wobec niej zasady specjalności w odniesieniu do określonych przestępstw popełnionych przed jej przekazaniem. Zrzeczenie dokonywane jest przed właściwymi organami sądowymi państwa wykonującego i jest ono protokołowane zgodnie z prawem krajowym tego państwa. Oświadczenie o zrzeczeniu sporządza się w taki sposób, aby wynikało z niego jasno, że osoba dokonała go dobrowolnie z pełną świadomością jego skutków. W tym celu dana osoba ma prawo do zasięgnięcia porady prawnej;</p> <p>g) w przypadkach innych niż wymienione w lit. a)–f), gdy państwo wydające wyraża zgodę w myśl ust. 3.</p> <p>3. Wniosek o wyrażenie zgody składa się do właściwego organu państwa wydającego wraz z informacjami, o których mowa w art. 8 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW,</p>				
--	--	--	--	--

	oraz z tłumaczeniem, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej decyzji ramowej. Zgoda jest udzielana, jeśli w myśl tej decyzji ramowej zachodzi obowiązek wydania danej osoby. Decyzja podejmowana jest w terminie do 30 dni od otrzymania wniosku. W sytuacjach, o których mowa w art. 5 wspomnianej decyzji ramowej, państwo wykonujące udziela gwarancji przewidzianych w tym artykule.				
Art. 19	<p><b>Amnestia, ułaskawienie, rewizja wyroku</b></p> <p>1. Państwo wydające oraz państwo wykonujące mogą postanowić o amnestii lub zastosować ułaskawienie.</p> <p>2. Jedynie państwo wydające może rozstrzygać wnioski o rewizję wyroku nakładającego karę, która ma być wykonana zgodnie z niniejszą decyzją ramową.</p>	T	Art. 561 § 1a	<b>Art. 561 § 1a.</b> W wypadku wyroku obcego przejętego do wykonania w Rzeczypospolitej Polskiej, prośbę o ułaskawienie przedstawia się sądowi, który orzekł w pierwszej instancji o przejęciu wyroku do wykonania	
		T	Art. 611te	<b>Art. 611te.</b> W razie uchylenia orzeczenia, o którym mowa w art. 611t § 1, na skutek kasacji albo wznowienia postępowania, ułaskawienia skazanego, darowania przestępstwa na mocy amnestii albo przedawnienia wykonania kary, sąd niezwłocznie zawiadamia o tym właściwy sąd lub inny organ państwa wykonania orzeczenia.	
Art. 20	<p><b>Informacje przekazywane przez państwo wydające</b></p> <p>1. Właściwy organ państwa wydającego niezwłocznie informuje właściwy organ państwa wykonującego o wszelkich decyzjach lub środkach, w wyniku których kara przestaje być wykonalna ze skutkiem natychmiastowym lub po upływie określonego czasu.</p> <p>2. Właściwy organ państwa wykonującego zaprzestaje wykonywania kary bezpośrednio po uzyskaniu od właściwego organu państwa wydającego informacji o decyzji lub środku, o których mowa w ust. 1.</p>	T	Art. 611te	<b>Jak powyżej</b>	
		T	Art. 611tn§ 1	<b>Art. 611tn. § 1.</b> W razie otrzymania od właściwego sądu lub innego organu państwa wydania orzeczenia informacji o tym, iż orzeczenie przekazane do wykonania nie podlega dalszemu wykonaniu, sąd wydaje niezwłocznie postanowienie o umorzeniu	

				postępowania wykonawczego.	
Art. 21	<p><b>Informacje przekazywane przez państwo wykonujące</b></p> <p>Właściwy organ państwa wykonującego niezwłocznie informuje właściwy organ państwa wydającego w dowolny sposób pozwalający na uzyskanie pisemnego potwierdzenia:</p> <p>a) o przekazaniu wyroku i zaświadczenia właściwemu organowi odpowiedzialnemu za jego wykonanie zgodnie z art. 5 ust. 5;</p> <p>b) o tym, że w praktyce niemożliwe jest wykonanie kary, gdyż po przekazaniu wyroku i zaświadczenia do państwa wykonującego odszukanie osoby skazanej na terytorium państwa wykonującego jest niemożliwe, w którym to przypadku państwo wykonujące nie jest zobowiązane do wykonania kary;</p> <p>c) o wydaniu prawomocnego orzeczenia o uznaniu wyroku i wykonaniu kary wraz z datą wydania tego orzeczenia;</p> <p>d) o wszelkich orzeczeniach o odmowie uznania wyroku i wykonania kary zgodnie z art. 9, wraz z uzasadnieniem;</p> <p>e) o wszelkich orzeczeniach o dostosowaniu kary zgodnie z art. 8 ust. 2 lub 3, wraz z uzasadnieniem;</p> <p>f) o wszelkich decyzjach o niewykonywaniu kary z powodów, o których mowa w art. 19 ust. 1, wraz z uzasadnieniem;</p> <p>g) o początku i końcu okresu warunkowego zwolnienia, w przypadku gdy jest to zaznaczone w zaświadczeniu przez państwo wydające;</p> <p>h) o ucieczce osoby skazanej;</p> <p>i) o wykonaniu kary, niezwłocznie po zakończeniu jej wykonywania.</p>	T	Art. 611tr	<p><b>Art. 611 tr.</b> O treści postanowienia w przedmiocie wykonania orzeczenia o którym mowa w art. 611tj §1 oraz o istotnych orzeczeniach podjętych w trakcie postępowania wykonawczego, jak również o ucieczce skazanego, zawiadamia się niezwłocznie właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia. Zawiadomienie to może być przekazane również przy użyciu urządzeń służących do automatycznego przesyłania danych, w sposób umożliwiający stwierdzenie autentyczności przekazanych dokumentów.</p>	
Art. 22	<p><b>Skutki przekazania osoby skazanej</b></p> <p>1. Z zastrzeżeniem ust. 2 państwo wydające nie może przystąpić do wykonywania kary po rozpoczęciu jej wykonywania przez państwo wykonujące.</p>	T	Art. 611td § 2-4	<p>§ 2. Po otrzymaniu informacji o rozpoczęciu wykonywania kary przez skazanego w państwie wykonania orzeczenia, postępowanie wykonawcze zawiesza się.</p> <p>§ 3. Po otrzymaniu informacji o zakończeniu</p>	



	2. Państwo wydające ponownie uzyskuje prawo do wykonania kary po uzyskaniu informacji od państwa wykonującego o częściowym niewykonaniu kary zgodnie z art. 21 lit. h).			wykonywania kary sąd podejmuje zawieszono postępowanie i umarza je. Postępowanie umarza się również, jeżeli w stosunku do sprawcy zapadło w innym państwie członkowskim i zostało wykonane prawomocne orzeczenie co do tego samego czynu. § 4. W razie otrzymania informacji o niemożności wykonania orzeczenia w całości albo części z powodów innych niż wskazane w § 3 zdanie drugie, sąd podejmuje zawieszono postępowanie celem jego dalszego prowadzenia.	
Art. 23	<p><b>Języki</b></p> <p>1. Zaświadczenie musi zostać przetłumaczone na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa wykonującego. Każde państwo członkowskie może przy przyjęciu niniejszej decyzji ramowej lub później stwierdzić w oświadczeniu złożonym w Sekretariacie Generalnym Rady, że będzie przyjmowało tłumaczenie w jednym lub kilku innych językach urzędowych instytucji Unii Europejskiej.</p> <p>2. Nie jest wymagane tłumaczenie wyroku, z zastrzeżeniem ust. 3.</p> <p>3. Każde państwo członkowskie może przy przyjęciu niniejszej decyzji ramowej lub później stwierdzić w oświadczeniu złożonym w Sekretariacie Generalnym Rady, że jako państwo wykonujące może niezwłocznie po otrzymaniu wyroku i zaświadczenia zażądać – w przypadkach gdy uzna, że treść zaświadczenia jest niewystarczająca do podjęcia decyzji o wykonaniu kary – aby wyrok lub jego główne części został dostarczony z tłumaczeniem na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa</p>	T	Art. 611t § 7	§ 7. Zaświadczenie powinno zostać przetłumaczone na język urzędowy państwa wykonania orzeczenia albo na inny język wskazany przez to państwo.	
		N			
		N			

	wykonującego lub na jeden lub kilka innych języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej. Żądanie jest zgłaszane po przeprowadzeniu w razie konieczności konsultacji pomiędzy właściwymi organami państwa wydającego i państwa wykonującego, w celu określenia zasadniczych części wyroku, które należy przetłumaczyć. Podjęcie decyzji o uznaniu wyroku i wykonaniu kary można odroczyć do czasu przekazania tłumaczenia państwu wykonującemu przez państwo wydające lub do czasu uzyskania tłumaczenia, w przypadku gdy państwo wykonujące podejmie decyzję o przetłumaczeniu wyroku na własny koszt.				
Art. 24	<b>Koszty</b> Koszty powstałe w związku ze stosowaniem niniejszej decyzji ramowej ponoszone są przez państwo wykonujące, z wyjątkiem kosztów przekazania osoby skazanej do państwa wykonującego oraz kosztów, które powstały wyłącznie na terytorium, na którym władzę sprawuje państwo wydające.	T	Art. 611ts	<b>Art. 611 ts.</b> Koszty związane z wykonaniem orzeczenia, o którym mowa w art. 611tg § 1, ponosi Skarb Państwa, z wyjątkiem kosztów przekazania sprawcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
Art. 25	<b>Wykonywanie kar w następstwie europejskiego nakazu aresztowania</b> Bez uszczerbku dla decyzji ramowej 2002/584/WSiSW przepisy niniejszej decyzji ramowej mają odpowiednio zastosowanie w zakresie, w jakim są zgodne z przepisami tej decyzji ramowej, do wykonywania kar, w przypadku gdy państwo członkowskie rozpocznie wykonywanie kary w sprawach objętych art. 4 ust. 6 tej decyzji ramowej lub gdy działając na mocy art. 5 ust. 3 tej decyzji ramowej, postawiło ono warunek, że dana osoba musi wrócić, aby odbyć karę w danym państwie członkowskim, dzięki czemu nie uniknie ona kary.	T	Art. 607s§5	<b>§ 5.</b> Wykonanie kary odbywa się według przepisów prawa polskiego. Przepisy rozdziału 66g stosuje się odpowiednio, z wyjątkiem art. 611tk, 611tm i 611tp.	
Art. 26	Stosunek do innych umów i uzgodnień 1. Bez uszczerbku dla ich stosowania pomiędzy państwami członkowskimi a państwami trzecimi oraz dla ich przejściowego stosowania na mocy art.	N			

<p>28, niniejsza decyzja ramowa zastępuje od dnia 5 grudnia 2011 r. odpowiednie przepisy następujących konwencji mających zastosowanie w stosunkach między państwami członkowskimi:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>— Europejska konwencja o przekazywaniu osób skazanych z dnia 21 marca 1983 r. i jej protokół dodatkowy z dnia 18 grudnia 1997 r.,</li> <li>— Europejska konwencja o międzynarodowej ważności wyroków karnych z dnia 28 maja 1970 r.,</li> <li>— tytuł III rozdział 5 Konwencji wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach,</li> <li>— Konwencja między państwami członkowskimi Wspólnot Europejskich w sprawie wykonywania zagranicznych postanowień w sprawach karnych z dnia 13 listopada 1991 r.</li> </ul> <p>2. Państwa członkowskie mogą nadal stosować dwustronne lub wielostronne umowy lub uzgodnienia obowiązujące po dniu 27 listopada 2008 r., o ile takie umowy lub uzgodnienia pozwalają na rozszerzenie celów niniejszej decyzji ramowej oraz przyczyniają się do uproszczenia lub ułatwienia procedur wykonywania kar.</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą zawierać dwustronne lub wielostronne umowy lub uzgodnienia po dniu 5 grudnia 2008 r., o ile takie umowy lub uzgodnienia pozwalają na rozszerzenie przepisów niniejszej decyzji ramowej oraz przyczyniają się do upraszczania lub dalszego usprawniania procedur wykonywania kar.</p> <p>4. W terminie do dnia 5 marca 2009 r. państwa członkowskie informują Radę i Komisję o istniejących umowach i uzgodnieniach, o których mowa w ust. 2 i które zamierzają nadal stosować. Państwa członkowskie informują także Radę i Komisję o wszelkich nowych umowach lub uzgodnieniach, o których mowa w ust. 3, w terminie trzech miesięcy od ich podpisania.</p>				
---	--	--	--	--

Art. 27	<b>Terytorialny zakres stosowania</b> Niniejsza decyzja ramowa ma zastosowanie do Gibraltaru.	N			
Art. 28	<b>Przepis przejściowy</b> 1. Wnioski otrzymane przed dniem 5 grudnia 2011 r. podlegają istniejącym instrumentom prawnym dotyczącym przekazywania osób skazanych. Wnioski otrzymane po tej dacie podlegają przepisom przyjętym przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszą decyzją ramową.  2. Każde państwo członkowskie może jednak przy przyjęciu niniejszej decyzji ramowej przez Radę złożyć oświadczenie, w którym stwierdzi, że w przypadkach, w których prawomocny wyrok został wydany przed datą przez nie określoną, będzie ono jako państwo wydające i wykonujące nadal stosowało istniejące instrumenty prawne dotyczące przekazywania osób skazanych mające zastosowanie przed dniem 5 grudnia 2011 r. Jeśli takie oświadczenie zostanie złożone, instrumenty te mają zastosowanie w takich przypadkach w stosunku do wszystkich innych państw członkowskich, niezależnie od tego, czy złożyły ona takie samo oświadczenie. Wspomniana data nie może być późniejsza niż 5 grudnia 2011 r. Oświadczenie to zostanie opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Może zostać ono wycofane w dowolnym momencie.	N  T	Art. 4 ust. 1	<b>Art. 4. § 1.</b> Rozdziałów 66f i 66g Kodeksu postępowania karnego nie stosuje się wobec wyroków wydanych przed dniem 5 grudnia 2011 r.	Polska złożyła oświadczenie w trybie art. 28 ust. 2. Oświadczenie opublikowane zostało przez Sekretariat Rady w dniu 28.02.2011
Art. 29	<b>Wprowadzenie w życie</b> 1. Państwa członkowskie podejmą niezbędne środki mające na celu wykonanie niniejszej decyzji ramowej w terminie do dnia 5 grudnia 2011 r. 2. Państwa członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady oraz Komisji tekst przepisów przenoszących do ich prawa krajowego obowiązki nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji ramowej. Na podstawie opracowanego przez Komisję sprawozdania wykorzystującego te	N			

	<p>informacje Rada, nie później niż dnia 5 grudnia 2012 r., ocenia, w jakim zakresie państwa członkowskie wykonały niniejszą decyzję ramową.</p> <p>3. Sekretariat Generalny Rady powiadamia państwa członkowskie oraz Komisję o oświadczeniach lub powiadomieniach złożonych na podstawie art. 4 ust. 7 i art. 23 ust. 1 lub 3.</p> <p>4. Bez uszczerbku dla art. 35 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej państwo członkowskie doświadczające powtarzających się trudności w stosowaniu art. 25 niniejszej decyzji ramowej, które nie zostały rozwiązane drogą konsultacji dwustronnych, informuje Radę i Komisję o takich trudnościach. Na podstawie tych informacji i wszelkich innych dostępnych informacji Komisja sporządza sprawozdanie, dołączając do niego opis wszelkich inicjatyw, które uzna za stosowne, co służyć ma rozwiązaniu zgłoszonych trudności.</p> <p>5. W terminie do dnia 5 grudnia 2013 r. Komisja sporządza na podstawie otrzymanych informacji sprawozdanie, dołączając do niego opis wszelkich inicjatyw, które uzna za stosowne. Na podstawie sprawozdania lub inicjatywy Komisji Rada dokonuje przeglądu w szczególności art. 25, aby rozważyć możliwość zastąpienia go bardziej szczegółowymi przepisami.</p>				
Art. 30	<p><b>Wejście w życie</b></p> <p>Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Sporządzono w Brukseli, dnia 27 listopada 2008 r.</p>	N			

<b>TYTUŁ PROJEKTU:</b>		Ustawa o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw			
<b>TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH 1):</b>		DECYZJA RAMOWA RADY 2008/947/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków i decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia w celu nadzorowania przestrzegania warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych			
<b>PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ <sup>2)</sup></b>					
Jedn. red.	Treść przepisu UE <sup>3)</sup>	Konieczność wdrożenia  T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 1	<p><b>Cel i zakres stosowania</b></p> <p>1. Celem niniejszej decyzji ramowej jest ułatwienie resocjalizacji osób skazanych, skuteczniejsza ochrona ofiar i ogółu społeczeństwa oraz ułatwienie stosowania odpowiednich warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych w przypadku sprawców przestępstw, którzy nie mieszkają w państwie skazania. W tych celach niniejsza decyzja ramowa ustanawia zasady określające, jak państwo członkowskie niebędące państwem członkowskim, w którym dana osoba została skazana, ma uznawać wyroki i, w stosownych przypadkach, decyzje w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia oraz nadzorować przestrzeganie warunków zawieszenia wynikających z wyroku lub obowiązków wynikających z kar alternatywnych określonych w takim wyroku, a także podejmować wszelkie inne decyzje dotyczące tego wyroku, o ile niniejsza decyzja ramowa nie stanowi inaczej.</p> <p>2. Niniejsza decyzja ramowa ma zastosowanie wyłącznie do:</p> <p>a) uznawania wyroków i, w stosownych</p>	T	<p><b>Art. 611u §1</b></p> <p><b>Art.611ud §1</b></p>	<p>W razie prawomocnego orzeczenia przez sąd polski wobec obywatela polskiego lub cudzoziemca kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania, kary ograniczenia wolności, środka karnego orzeczonego samoistnie, a także warunkowego zwolnienia oraz warunkowego umorzenia postępowania karnego, jeżeli orzeczenie nakłada na sprawcę obowiązki określone w art. 34 § 2, 39 pkt 2-2d i 5, 39 pkt 6 w zw. z 46 § 2, 67 §2 i 67 §3 w zw. z art. 72 § 1 pkt 1, 3, 5, 7a i 7b, 72 §1 pkt 1 i 3-8, 72 §2, 73 §1 Kodeksu karnego lub art. 159 Kodeksu karnego wykonawczego, sąd może wystąpić o wykonanie orzeczenia do właściwego sądu lub innego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zwanego w niniejszym rozdziale "państwem wykonania orzeczenia", w którym sprawca posiada legalne stałe miejsce pobytu, o ile sprawca wrócił lub chce wrócić do tego państwa członkowskiego.</p> <p>W razie wystąpienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zwanego w niniejszym rozdziale "państwem wydania orzeczenia", o wykonanie prawomocnego orzeczenia o karze pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania, samoistnej karze lub środku niepolegającym na pozbawieniu wolności lub grzywnie, a także warunkowego zwolnienia</p>	

	<p>przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia;</p> <p>b) przejścia odpowiedzialności za nadzór nad przestrzeganiem warunków zawieszenia oraz obowiązków wynikających z kar alternatywnych;</p> <p>c) wszystkich innych decyzji związanych z decyzjami, o których mowa w lit. a) i b); opisanych i przewidzianych w niniejszej decyzji ramowej.</p> <p>3. Niniejsza decyzja ramowa nie ma zastosowania do:</p> <p>a) wykonywania wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności objętych zakresem zastosowania decyzji ramowej Rady 2008/909/WSiSW;</p> <p>b) uznawania i wykonywania kar pieniężnych i nakazów konfiskaty wchodzących w zakres stosowania decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym (1) oraz decyzji ramowej Rady 2006/783/WSiSW z dnia 6 października 2006 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do nakazów konfiskaty (2).</p> <p>4. Niniejsza decyzja ramowa pozostaje bez wpływu na obowiązek poszanowania praw podstawowych i podstawowych zasad prawnych określonych w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej.</p>			<p>oraz warunkowego umorzenia postępowania karnego, jeżeli orzeczenie nakłada na sprawcę obowiązki określone w art. 34 § 2, 39 pkt 2-2d i 5, 39 pkt 6 w zw. z 46 § 2, 67 §2 i 67 §3 w zw. z art. 72 § 1 pkt 1, 3, 5, 7a i 7b, 72 §1 pkt 1 i 3-8, 72 §2, 73 §1 Kodeksu karnego lub art. 159 Kodeksu karnego wykonawczego, orzeczenie to podlega wykonaniu przez sąd rejonowy, w okręgu którego sprawca posiada legalne stałe miejsce pobytu.</p>	
Art. 2	<p><b>Definicje</b></p> <p>Do celów niniejszej decyzji ramowej:</p> <p>1) „wyrok” oznacza prawomocne orzeczenie lub nakaz sądu państwa wydania, ustalające, że osoba fizyczna popełniła przestępstwo, i nakładające:</p> <p>a) karę pozbawienia wolności lub środek</p>	T	<p><b>Art. 611u §1</b> <b>Art.611ud§1</b></p>	j.w.	

<p>polegający na pozbawieniu wolności, jeżeli warunkowe zwolnienie przyznano na podstawie tego wyroku lub wydanej po nim decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia;</p> <p>b) karę z zawieszeniem wykonania;</p> <p>c) karę warunkową;</p> <p>d) karę alternatywną;</p> <p>2) „kara z zawieszeniem wykonania” oznacza karę pozbawienia wolności lub środek polegający na pozbawieniu wolności, których wykonanie zostało w całości lub w części warunkowo zawieszony w wyroku skazującym poprzez nałożenie co najmniej jednego warunku zawieszenia. Taki warunek zawieszenia może być zawarty w treści wyroku lub określony w odrębnej decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia podjętej przez właściwy organ;</p> <p>3) „kara warunkowa” oznacza wyrok, w którym warunkowo odroczone nałożenie kary poprzez nałożenie co najmniej jednego warunku zawieszenia lub w którym nałożono co najmniej jeden warunek zawieszenia zamiast kary pozbawienia wolności lub innego środka polegającego na pozbawieniu wolności. Takie warunki zawieszenia mogą być zawarte w treści wyroku lub określone w odrębnej decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia podjętej przez właściwy organ;</p> <p>4) „kara alternatywna” oznacza karę inną niż kara pozbawienia wolności, środek polegający na pozbawieniu wolności lub grzywna, nakładającą nakaz lub polecenie;</p> <p>5) „decyzja w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia” oznacza wyrok lub prawomocną decyzję właściwego organu państwa wydania podjętą na podstawie takiego wyroku:</p>				
---	--	--	--	--



	<p>a) przyznające warunkowe zwolnienie; lub</p> <p>b) nakładające warunki zawieszenia;</p> <p>6) „warunkowe zwolnienie” oznacza prawomocną decyzję właściwego organu lub prawomocną decyzję wynikającą z prawa krajowego, która dotyczy przedterminowego zwolnienia osoby skazanej po odbyciu przez nią części kary pozbawienia wolności lub środka polegającego na pozbawieniu wolności przy jednoczesnym nałożeniu co najmniej jednego warunku zawieszenia;</p> <p>7) „warunki zawieszenia” oznaczają nakazy i polecenia nałożone przez właściwy organ na osobę fizyczną zgodnie z prawem krajowym państwa wydania, w związku z karą z zawieszeniem wykonania, karą warunkową lub warunkowym zwolnieniem;</p> <p>8) „państwo wydania” oznacza państwo członkowskie, w którym wydano wyrok;</p> <p>9) „państwo wykonania” oznacza państwo członkowskie, w którym nadzorowane jest przestrzeganie warunków zawieszenia oraz obowiązków wynikających z kar alternatywnych zgodnie z decyzją, o której mowa w art. 8.</p>				
Art. 3	<p><b>Wyznaczanie właściwych organów</b></p> <p>1. Każde państwo członkowskie informuje Sekretariat Generalny Rady o tym, który organ lub organy są na mocy jego prawa krajowego właściwe do podejmowania działań zgodnie z niniejszą decyzją ramową, w przypadku gdy państwo to jest państwem wydania lub państwem wykonania.</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć organy pozasądowe jako organy właściwe do podejmowania decyzji na mocy niniejszej decyzji ramowej, o ile organy te są właściwe do podejmowania podobnych decyzji na mocy prawa krajowego i procedur krajowych.</p>	N	N		
		N			

	<p>3. Jeżeli decyzja przewidziana w art. 14 ust. 1 lit. b) lub c) została podjęta przez właściwy organ inny niż sąd, państwa członkowskie na wniosek osoby zainteresowanej zapewniają możliwość weryfikacji takiej decyzji przez sąd lub inną niezależną jednostkę mającą uprawnienia sądu.</p> <p>4. Sekretariat Generalny Rady udostępnia otrzymane informacje wszystkim państwom członkowskim i Komisji.</p>				
Art. 4	<p><b>Rodzaje warunków zawieszenia i kar alternatywnych</b></p> <p>1. Niniejsza decyzja ramowa ma zastosowanie do następujących warunków zawieszenia lub następujących kar alternatywnych:</p> <p>a) obowiązek informowania przez osobę skazaną określonego organu o każdej zmianie miejsca pobytu lub miejsca pracy;</p> <p>b) zakaz wstępu do pewnych miejscowości, miejsc lub określonych obszarów w państwie wydania lub państwie wykonania;</p> <p>c) ograniczenia dotyczące opuszczania terytorium państwa wykonania;</p> <p>d) polecenia co do sposobu zachowania, miejsca pobytu, kształcenia i szkolenia, spędzania czasu wolnego, lub zawierające ograniczenia lub warunki prowadzenia działalności zawodowej;</p> <p>e) nakaz stawiania się w określonym czasie przed określonym organem;</p> <p>f) nakaz unikania kontaktu z określonymi osobami;</p> <p>g) nakaz unikania kontaktu z określonymi przedmiotami, które posłużyły lub mogą posłużyć osobie skazanej do popełnienia przestępstwa;</p> <p>h) nakaz dokonania rekompensaty finansowej szkód wyrządzonych w wyniku popełnienia przestępstwa lub nakaz przedstawienia dowodu, że obowiązek ten został wypełniony;</p> <p>i) nakaz wykonania pracy społecznie użytecznej;</p> <p>j) nakaz współpracy z kuratorem sądowym lub</p>	T	<p><b>Art. 611u§1</b> <b>Art.611ud§1</b></p>	j.w.	

	<p>z przedstawicielem służb socjalnych, którzy są odpowiedzialni za osoby skazane;</p> <p>k) nakaz poddania się terapii, w tym terapii odwykowej.</p> <p>2. Wdrażając niniejszą decyzję ramową, każde państwo członkowskie informuje Sekretariat Generalny Rady, jakie warunki zawieszenia i kary alternatywne, poza wymienionymi w ust. 1, gotowe jest nadzorować. Sekretariat Generalny Rady udostępnia otrzymane informacje wszystkim państwom członkowskim i Komisji.</p>	N			
Art. 5	<p><b>Kryteria przekazania wyroku i, w stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia</b></p> <p>1. Właściwy organ państwa wydania może przekazać wyrok i, w stosownych przypadkach, decyzję w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym osoba skazana ma zgodne z prawem stałe miejsce pobytu, w przypadkach gdy osoba skazana wróciła lub chce wrócić do tego państwa.</p> <p>2. Właściwy organ państwa wydania może na wniosek osoby skazanej przekazać wyrok i, w stosownych przypadkach, decyzję w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia właściwemu organowi państwa członkowskiego innego niż państwo, w którym osoba skazana ma zgodne z prawem stałe miejsce pobytu, o ile organ ten wyraził na to zgodę.</p> <p>3. Wprowadzając w życie niniejszą decyzję ramową, państwa członkowskie określają, pod jakimi warunkami ich właściwe organy mogą zgodzić się na przekazanie wyroku i, w</p>	<p>T</p> <p>T</p> <p>N</p>	<p><b>Art. 611u§1</b> <b>Art.611ud§1</b></p> <p><b>Art.611u§2</b></p> <p><b>Art.611ud§4</b></p>	<p>j.w.</p> <p>Wystąpienie, o którym mowa w § 1 może być na wniosek sprawcy skierowane również do innego państwa członkowskiego, niż państwo legalnego stałego miejsca pobytu sprawcy, za zgodą właściwego sądu lub innego organu tego państwa.</p> <p>Na wniosek właściwego sądowego lub innego organu państwa wydania orzeczenia, sąd może wyrazić zgodę na wykonanie kary lub środka, o których mowa w § 1, orzeczonego wobec sprawcy nieposiadającego legalnego stałego miejsca pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli pozwoli to w większym stopniu zrealizować wychowawcze i zapobiegawcze cele kary lub środka. Art. 32 § 3 stosuje się odpowiednio.</p>	

	<p>stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia w przypadkach, o których mowa w ust. 2.</p> <p>4. Każde państwo członkowskie przekazuje Sekretariatowi Generalnemu Rady deklarację o postanowieniach, jakie podjęło na podstawie ust. 3. Państwo członkowskie może w dowolnej chwili zmienić taką deklarację. Sekretariat Generalny udostępnia otrzymane informacje wszystkim państwom członkowskim i Komisji.</p>				
Art. 6	<p><b>Procedura przekazywania wyroku i, w stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia</b></p> <p>1. Jeżeli na mocy art. 5 ust. 1 lub 2 właściwy organ państwa wydania przekazuje innemu państwu członkowskiemu wyrok i, w stosownych przypadkach, decyzję w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia, to zapewnia on dołączenie do niego zaświadczenia, którego standardowy formularz przedstawiono w załączniku I.</p> <p>2. Właściwy organ państwa wydania przekazuje wyrok i, w stosownych przypadkach, decyzję w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w ust. 1, bezpośrednio właściwemu organowi państwa wykonania w sposób umożliwiający uzyskanie potwierdzenia pisemnego pozwalającego państwu wykonania stwierdzić autentyczność tych dokumentów. Oryginał wyroku i, w stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia lub ich poświadczony odpisy, jak również oryginał zaświadczenia wysyła się właściwemu organowi państwa wykonania, jeżeli tego zażąda. Wszelkie oficjalne zawiadomienia są również przekazywane bezpośrednio pomiędzy wspomnianymi właściwymi organami.</p> <p>3. Właściwy organ państwa wydania podpisuje</p>	T	<b>Art.611u§3-8</b>	<p>§ 3. Wystąpienie, o którym mowa w § 1, każdorazowo sąd kieruje wyłącznie do jednego państwa wykonania orzeczenia. Ponowne wystąpienie do innego państwa wykonania orzeczenia może nastąpić jedynie w razie niewykonania albo częściowego wykonania orzeczenia.</p> <p>§ 4. Do poświadczonego za zgodność z oryginałem odpisu orzeczenia, o którym mowa w § 1, dołącza się zaświadczenie zawierające wszystkie istotne informacje umożliwiające jego prawidłowe wykonanie.</p> <p>§ 5. Zaświadczenie powinno zostać przetłumaczone na język urzędowy państwa wykonania orzeczenia albo na inny język wskazany przez to państwo.</p> <p>§ 6. Przekazanie odpisu orzeczenia oraz zaświadczenia, o którym mowa w § 4, może nastąpić również z wykorzystaniem urządzeń służących do automatycznego przesyłania danych, w sposób umożliwiający stwierdzenie autentyczności tych dokumentów. Na żądanie właściwego sądu lub innego organu państwa wykonania orzeczenia sąd przekazuje odpis orzeczenia oraz oryginał zaświadczenia.</p> <p>§ 7. W razie trudności w ustaleniu właściwego sądu lub innego organu państwa wykonania orzeczenia sąd może również zwracać się do właściwych jednostek organizacyjnych Europejskiej Sieci Sądowej.</p> <p>§ 8. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w § 4, zawierając w nim szczegółowe informacje, dotyczące przekazanego do wykonania orzeczenia, osoby skazanego, rodzaju i wymiaru kary lub środka oraz czasu i sposobu wykonania nałożonych obowiązków.</p>	

	<p>zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, potwierdzając jego zgodność z prawdą.</p> <p>4. Poza warunkami i karami, o których mowa w art. 4 ust. 1, zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera tylko warunki lub kary, o których akceptacji państwo wykonania poinformowało zgodnie z art. 4 ust. 2.</p> <p>5. Właściwy organ państwa wydania przekazuje za każdym razem wyrok i, w stosownych przypadkach, decyzję w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w ust. 1, tylko jednemu państwu wykonania.</p> <p>6. Jeżeli właściwy organ państwa wykonania nie jest znany właściwemu organowi państwa wydania, to ten drugi organ podejmuje wszelkie niezbędne starania w celu uzyskania takiej informacji od państwa wykonania, w tym poprzez punkty kontaktowe europejskiej sieci sądowej utworzonej na podstawie wspólnego działania Rady 98/428/WSiSW (1).</p> <p>7. Jeżeli organ państwa wykonania, który otrzymał wyrok i, w stosownych przypadkach, decyzję w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w ust. 1, nie ma uprawnień pozwalających mu uznać ten wyrok i tę decyzję ani podjąć dalsze działania niezbędne, by nadzorować przestrzeganie warunku zawieszenia lub obowiązków wynikających z kary alternatywnej, to z urzędu przekazuje je właściwemu organowi i niezwłocznie informuje o tym właściwy organ państwa wydania w sposób umożliwiający uzyskanie potwierdzenia pisemnego.</p>		<p><b>Art.611 ud §2-3</b></p>	<p>§2.Do orzeczenia, o którym mowa w § 1, lub jego odpisu poświadczonego za zgodność z oryginałem powinno być dołączone zaświadczenie zawierające wszystkie istotne informacje umożliwiające jego prawidłowe wykonanie.</p> <p>§ 3. Jeżeli sąd, do którego zostało skierowane wystąpienie, nie jest właściwy do nadania mu biegu, przekazuje je właściwemu sądowi i zawiadamia o tym właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia.</p>	
<p>Art. 7</p>	<p><b>Skutki dla państwa wydania</b></p> <p>1. Po tym, jak właściwy organ państwa wykonania uzna przekazany mu wyrok i, w stosownych przypadkach, decyzję w sprawie</p>	<p>T</p>	<p><b>Art.611ua§1-3</b></p>	<p>§ 1. W razie wystąpienia o wykonanie orzeczenia, o którym mowa w art. 611u § 1 lub § 2 , postępowanie wykonawcze zawiesza się.</p> <p>§ 2. Po otrzymaniu informacji o zakończeniu</p>	

	<p>zawieszenia lub warunkowego zwolnienia oraz poinformuje o tym właściwy organ państwa wydania, uprawnienia państwa wydania w odniesieniu do nadzorowania przestrzegania nałożonych warunków zawieszenia lub obowiązków wynikających z kar alternatywnych oraz w odniesieniu do podejmowania dalszych decyzji, o których mowa w art. 14 ust. 1, wygasają.</p> <p>2. Państwo wydania ponownie nabywa uprawnienie, o którym mowa w ust. 1:</p> <p>a) jak tylko jego właściwy organ poinformuje właściwy organ państwa wykonania o podjęciu decyzji o wycofaniu zaświadczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1, zgodnie z art. 9 ust. 4;</p> <p>b) w przypadkach, o których mowa w art. 14 ust. 3 w związku z art. 14 ust. 5; oraz</p> <p>c) w przypadkach, o których mowa w art. 20.</p>			<p>wykonywania orzeczenia sąd podejmuje zawieszony postępowanie i umarza je. Postępowanie umarza się również, jeżeli w stosunku do sprawcy zapadło w innym państwie członkowskim i zostało wykonane prawomocne orzeczenie co do tego samego czynu.</p> <p>§ 3. W razie otrzymania informacji o niemożności wykonania orzeczenia w całości albo części z powodów innych niż wskazane w § 2 zdanie drugie, a także o niemożności wydania przez to państwo orzeczenia w przedmiocie zarządzenia wykonania kary warunkowo zawieszanej, odwołania warunkowego zwolnienia albo innego orzeczenia związanego z wykonaniem orzeczenia, o którym mowa w art. 611u § 1 lub § 2, sąd podejmuje zawieszony postępowanie celem jego dalszego prowadzenia.</p>	
Art. 8	<p><b>Decyzja państwa wykonania</b></p> <p>1. Właściwy organ państwa wykonania uznaje wyrok i, w stosownych przypadkach, decyzję w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia, przekazane zgodnie z art. 5 i zgodnie z procedurą określoną w art. 6 oraz niezwłocznie podejmuje wszelkie działania niezbędne do nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych, chyba że podejmie on decyzję o powołaniu się na jedną z podstaw uzasadniających odmowę uznania i przejęcia nadzorowania, o których mowa w art. 11.</p> <p>2. Właściwy organ państwa wykonania może odroczyć decyzję w sprawie uznania wyroku i, w stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia, jeżeli zaświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 1, jest niekompletne lub wyraźnie nie dotyczy danego wyroku lub, w stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia, dopóki w rozsądnym</p>	T	<b>Art.611ue§1-2</b>	<p>§ 1. Sąd rozpoznaje sprawę wykonania orzeczenia, o którym mowa w art. 611ud § 1 na posiedzeniu, w którym ma prawo wziąć udział prokurator, sprawca, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, i jego obrońca, jeżeli się na nie stawia. Jeżeli sprawca, który nie przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie posiada obrońcy, prezes sądu właściwego do rozpoznania sprawy może mu wyznaczyć obrońcę z urzędu.</p> <p>§ 2. Jeżeli informacje przekazane przez państwo wydania orzeczenia nie są wystarczające do podjęcia decyzji w przedmiocie wykonania orzeczenia, o którym mowa w art. 611ud § 1, sąd wzywa właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia do ich uzupełnienia we wskazanym terminie. W razie niedotrzymania terminu postanowienie w przedmiocie wykonania orzeczenia wydaje się w oparciu o posiadane informacje.</p>	

	terminie zaświadczenie to nie zostanie uzupełnione lub poprawione.				
Art. 9	<p><b>Dostosowanie warunków zawieszenia lub kar alternatywnych</b></p> <p>1. Jeżeli charakter lub okres obowiązywania danego warunku zawieszenia lub danej kary alternatywnej lub długość okresu zawieszenia są niezgodne z prawem państwa wykonania, właściwy organ tego państwa może dostosować je do charakteru lub okresu obowiązywania warunków zawieszenia i kar alternatywnych lub do długości okresu zawieszenia, które stosowane są zgodnie z prawem państwa wykonania w przypadku takich samych przestępstw. Dostosowany warunek zawieszenia, dostosowana kara alternatywna lub dostosowana długość okresu zawieszenia odpowiadają możliwie najściślej warunkowi zawieszenia, karze alternatywnej lub długości okresu zawieszenia nałożonym w państwie wydania.</p> <p>2. Jeżeli warunek zawieszenia, kara alternatywna lub okres zawieszenia zostały dostosowane ze względu na fakt, że ich długość przekraczała maksymalną długość okresu przewidzianego w prawie państwa wykonania, długość dostosowanego warunku zawieszenia, dostosowanej kary alternatywnej lub dostosowanego okresu zawieszenia powinna być co najmniej równa maksymalnej długości przewidzianej w odniesieniu do takich samych przestępstw zgodnie z prawem państwa wykonania.</p> <p>3. Dostosowany warunek zawieszenia lub dostosowana kara alternatywna nie mogą być surowsze niż warunek zawieszenia lub kara alternatywna, które zostały nałożone pierwotnie, a dostosowany okres zawieszenia – dłuższy od pierwotnie określonego okresu zawieszenia.</p> <p>4. Po otrzymaniu informacji, o których mowa w art. 16 ust. 2 lub w art. 18 ust. 5, właściwy organ</p>	T	<b>Art. 611ue§3</b>	<p>§ 3. Jeżeli rodzaj kary lub środka, o których mowa w art. 611ud § 1, albo sposób wykonania nałożonych obowiązków są nieznane ustawie, sąd określa karę, środek lub obowiązek według prawa polskiego. Podstawę określenia kary lub środka podlegającego wykonaniu stanowi wyrok wydany przez sąd państwa członkowskiego Unii Europejskiej, kara grożąca za taki czyn w polskim prawie, okres rzeczywistego wykonywania kary, środka lub obowiązku za granicą, z uwzględnieniem różnic na korzyść skazanego. Jeżeli wymiar kary, środka, obowiązku lub okresu próby jest wyższy niż przewidziany w ustawie, sąd określa go w górnej granicy wymiaru według prawa polskiego.</p>	
		T	<b>Art.611ua§4</b>	<p>§4. W razie otrzymania informacji o dostosowaniu orzeczenia, o którym mowa w art. 611u § 1 lub § 2, do prawa państwa wykonania i przed rozpoczęciem</p>	

	państwa wydania może podjąć decyzję o wycofaniu zaświadczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1, pod warunkiem że w państwie wykonania nie rozpoczęto jeszcze nadzorowania. W takich przypadkach decyzja jest podejmowana i przekazywana jak najszybciej, w terminie dziesięciu dni od otrzymania informacji.			wykonywania tego orzeczenia w tym państwie, sąd w ciągu 10 dni może cofnąć wystąpienie, o którym mowa w art. 611u, mając na uwadze cele kary.	
Art. 10	<p><b>Podwójna karalność</b></p> <p>1. Następujące przestępstwa stanowią podstawę uznania wyroku i, w stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia i przejęcia nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych zgodnie z niniejszą decyzją ramową bez weryfikacji podwójnej karalności czynu, jeżeli w państwie wydania, zgodnie z definicją tych przestępstw w jego systemie prawnym, są one zagrożone karą pozbawienia wolności lub zastosowaniem innego środka polegającego na pozbawieniu wolności w maksymalnym wymiarze co najmniej trzech lat:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>— udział w organizacji przestępczej,</li> <li>— terroryzm,</li> <li>— handel ludźmi,</li> <li>— wykorzystywanie seksualne dzieci i pornografia dziecięca,</li> <li>— nielegalny obrót środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi,</li> <li>— nielegalny obrót bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi,</li> <li>— korupcja,</li> <li>— nadużycia finansowe, w tym na szkodę interesów finansowych Wspólnot Europejskich w rozumieniu Konwencji z dnia 26 lipca 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (1),</li> </ul>	N	<b>Art. 611ug. §1</b>	. Odmawia się wykonania orzeczenia, o którym mowa w art. 611ud § 1, jeżeli: czyn, w związku z którym wydano to orzeczenie, nie stanowi przestępstwa według prawa polskiego(...),	Planowane jest złożenie oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ust. 4 decyzji ramowej.



<ul style="list-style-type: none"> <li>— pranie korzyści z przestępstwa,</li> <li>— fałszowanie pieniędzy, w tym euro,</li> <li>— przestępstwa komputerowe,</li> <li>— przestępstwa przeciwko środowisku, w tym nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami roślin i zwierząt,</li> <li>— udzielanie pomocy w nielegalnym przekroczeniu granicy lub w nielegalnym pobycie,</li> <li>— zabójstwo, spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu,</li> <li>— nielegalny obrót organami i tkankami ludzkimi,</li> <li>— uprowadzenie osoby, bezprawne pozbawienie wolności i wzięcie zakładników,</li> <li>— rasizm i ksenofobia,</li> <li>— kradzież w formie zorganizowanej lub rozbój z użyciem broni,</li> <li>— nielegalny obrót dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki,</li> <li>— oszustwo,</li> <li>— wymuszenie rozbójnicze,</li> <li>— podrabianie i piractwo produktów,</li> <li>— fałszowanie dokumentów urzędowych i obrót takimi dokumentami,</li> <li>— fałszowanie środków płatniczych,</li> <li>— nielegalny obrót hormonami i innymi substancjami wzrostu,</li> <li>— nielegalny obrót materiałami jądrowymi i radioaktywnymi,</li> <li>— obrót kradzionymi pojazdami,</li> <li>— zgwałcenie,</li> <li>— podpalenie,</li> <li>— przestępstwa należące do właściwości Międzynarodowego Trybunału Karnego,</li> <li>— porwanie statku powietrznego lub wodnego,</li> <li>— sabotaż.</li> </ul>				
--	--	--	--	--

	<p>2. Rada, stanowiąc jednomyślnie po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego zgodnie z warunkami określonymi w art. 39 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, może w dowolnym czasie podjąć decyzję o dodaniu innych rodzajów przestępstw do wykazu zawartego w ust. 1 niniejszego artykułu. Rada analizuje w świetle sprawozdania przedłożonego jej zgodnie z art. 26 ust. 1 niniejszej decyzji ramowej, czy wykaz ten należy rozszerzyć lub zmienić.</p> <p>3. W odniesieniu do przestępstw innych niż określone w ust. 1 państwo wykonania może uzależnić uznanie wyroku i, w stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia i przejęcie nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych od tego, czy wyrok odnosi się do czynów stanowiących przestępstwo także na mocy prawa państwa wykonania, niezależnie od znamion tego przestępstwa lub jego określenia.</p> <p>4. Każde państwo członkowskie może w momencie przyjęcia niniejszej decyzji ramowej lub później powiadomić, składając deklarację w Sekretariacie Generalnym Rady, że nie będzie stosować ust. 1. Deklarację taką można wycofać w dowolnym czasie. Deklaracje takie oraz informacje o ich wycofaniu podlegają publikacji w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>.</p>				
Art. 11	<p><b>Podstawy odmowy uznania oraz odmowy przejęcia nadzoru</b></p> <p>1. Właściwy organ państwa wykonania może odmówić uznania wyroku lub, w stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia oraz przejęcia odpowiedzialności za nadzór nad przestrzeganiem warunków zawieszenia lub obowiązków wynikających z kar alternatywnych, jeżeli:</p>	T	<b>Art.611ug§1-3</b>	<p><b>Art. 611ug.</b> §1. Odmawia się wykonania orzeczenia, o którym mowa w art. 611ud § 1, jeżeli:</p> <p>2) czyn, w związku z którym wydano to orzeczenie, nie stanowi przestępstwa według prawa polskiego,</p> <p>3) sprawca nie przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>§2 Przepisu § 1 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli czyn nie stanowi przestępstwa z powodu braku lub odmiennego uregulowania w prawie polskim odpowiednich opłat, podatków, ceł lub zasad obrotu</p>	<p>Niektóre fakultatywne przesłanki odmowy w projekcie mają charakter obligatoryjny. W praktyce europejskiej istnieje tak</p>

<p>a) zaświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 1, jest niekompletne lub w sposób oczywisty nie odpowiada wyrokowi lub decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia i nie zostało uzupełnione lub poprawione w rozsądnym terminie wyznaczonym przez właściwy organ państwa wykonania;</p> <p>b) nie zostały spełnione kryteria określone w art. 5 ust. 1, w art. 5 ust. 2 lub w art. 6 ust. 4;</p> <p>c) uznanie wyroku i przejęcie odpowiedzialności za nadzór nad przestrzeganiem warunków zawieszenia lub obowiązków wynikających z kar alternatywnych naruszałoby zasadę <i>ne bis in idem</i>;</p> <p>d) w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 3, oraz jeżeli państwo wykonania złożyło deklarację przewidzianą w art. 10 ust. 4 w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 1, wyrok dotyczy czynów, które na mocy prawa państwa wykonania nie stanowią przestępstwa. W sprawach dotyczących podatków, ceł i obrotu dewizowego nie można jednak odmówić wykonania wyroku i, w stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia, powołując się na fakt, że prawo państwa wykonania nie nakłada podatków lub ceł tego samego rodzaju lub nie zawiera tego samego rodzaju przepisów dotyczących podatków, ceł lub obrotu dewizowego, co prawo państwa wydania;</p> <p>e) wykonanie kary uległo przedawnieniu zgodnie z prawem państwa wykonania i odnosi się do czynu, który objęty jest jego właściwością na mocy tego prawa;</p> <p>f) prawo państwa wykonania przewiduje immunitet, zgodnie z którym niemożliwy jest nadzór nad przestrzeganiem warunków zawieszenia lub obowiązków wynikających z kar alternatywnych;</p>			<p>dewizowego.</p> <p>§ 3. Można odmówić wykonania orzeczenia, o którym mowa w art. 611ud § 1, jeżeli:</p> <p>1) do orzeczenia nie dołączono zaświadczenia, o którym mowa w art. 611ud § 2, albo zaświadczenie to jest niekompletne lub w sposób oczywisty jest niezgodne z treścią orzeczenia,</p> <p>2) przekazane do wykonania orzeczenie dotyczy tego samego czynu tej samej osoby, co do której postępowanie karne zostało prawomocnie zakończone w państwie członkowskim, a orzeczenie w zakresie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania albo samoistnej kary lub środka niepolegającego na pozbawieniu wolności lub grzywnie, zostało wykonane,</p> <p>3) według prawa polskiego nastąpiło przedawnienie wykonania kary, a przestępstwa, których to dotyczy, podlegały jurysdykcji sądów polskich,</p> <p>4) orzeczenie dotyczy przestępstw, które według prawa polskiego zostały popełnione w całości albo w części na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak również na polskim statku wodnym lub powietrznym,</p> <p>5) sprawca z powodu wieku nie ponosi według prawa polskiego odpowiedzialności karnej za czyny będące podstawą wydania orzeczenia</p> <p>6) sprawca korzysta z immunitetu, zgodnie z którym niemożliwy jest nadzór nad przestrzeganiem nałożonych obowiązków,</p> <p>7) z treści zaświadczenia, o którym mowa w art. 611ud § 2, wynika, że orzeczenie zostało wydane pod nieobecność sprawcy, chyba że:</p> <p>a) sprawcę wezwano do udziału w postępowaniu lub w inny sposób zawiadomiono o terminie i miejscu rozprawy albo posiedzenia, pouczając, że niestawiennictwo nie stanowi przeszkody dla wydania orzeczenia,</p> <p>b) obrońca sprawcy był obecny na rozprawie lub posiedzeniu,</p> <p>c) po doręczeniu sprawcy odpisu orzeczenia wraz z</p>	<p>możliwość.</p> <p>Państwo dokonujące implementacji dysponuje pewnym marginesem swobody w tym zakresie. Stanowisko takie, wynikające z samego charakteru instrumentu podlegającego wdrożeniu, potwierdził także TSUE w wyroku z dnia 6.10.2009 r. w sprawie C-123/08 <i>Wolzenburg</i> (por. punkt 61). Orzeczenie to jest interpretowane przez doktrynę jako potwierdzenie przez Trybunał, że wskazana w decyzji ramowej opcjonalność pozwala na dokonanie wyboru już przez ustawodawcę, nie zaś dopiero na poziomie organu sądowego, oceniającego sprawę <i>in concreto</i>. Ponadto,</p>
---	--	--	--	---

<p>g) zgodnie z prawem państwa wykonania osoba skazana nie może ze względu na wiek być pociągnięta do odpowiedzialności karnej za czyny, w odniesieniu do których wydano wyrok;</p> <p>h) wyrok został wydany zaocznie, chyba że z zaświadczenia wynika, że dana osoba została wezwana do stawienia się osobiście lub została poinformowana przez przedstawiciela, umocowanego zgodnie z prawem krajowym państwa wydania, o czasie i miejscu postępowania, które zakończyło się wydaniem wyroku zaocznego, lub że osoba ta zgłosiła właściwemu organowi, że nie kwestionuje rozstrzygnięcia;</p> <p>i) wyrok lub, w stosownych przypadkach, decyzja w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia nakazują poddanie się leczeniu lub terapii, ale niezależnie od art. 9 państwo wykonania nie jest w stanie tego nadzorować ze względu na obowiązujący w nim system prawny lub system opieki zdrowotnej;</p> <p>j) okres obowiązywania warunku zawieszenia lub kary alternatywnej jest krótszy niż 6 miesięcy; lub</p> <p>k) wyrok dotyczy przestępstw, które na mocy prawa państwa wykonania uznawane są za popełnione w całości lub w dużej lub zasadniczej części na jego terytorium lub w miejscu, które jest uznawane za jego terytorium.</p> <p>2. Każda decyzja podjęta na mocy ust. 1 lit. k) w odniesieniu do przestępstw popełnionych częściowo na terytorium państwa wykonania lub w miejscu, które jest uznawane za jego terytorium, podejmowana jest przez właściwy organ państwa wykonania, tylko jeżeli zaistnieją wyjątkowe okoliczności i tylko w odniesieniu do konkretnego przypadku, z uwzględnieniem szczególnych uwarunkowań tego przypadku, a zwłaszcza tego,</p>			<p>pouczeniem o przysługującym mu prawie, terminie i sposobie złożenia w państwie wydania nakazu wniosku o przeprowadzenie z jego udziałem nowego postępowania sądowego w tej samej sprawie, sprawca w ustawowym terminie nie złożył takiego wniosku albo oświadczył, że nie kwestionuje orzeczenia,</p> <p>8) orzeczenie dotyczy wyłącznie obowiązków innych niż określone w art. 34 § 2, 39 pkt 2-2d i 5, 39 pkt 6 w zw. z 46 § 2, 67 §2 i 67 §3 w zw. z art. 72 § 1 pkt 1, 3, 5, 7a i 7b, 72 §1 pkt 1 i 3-8, 72 §2, 73 §1 Kodeksu karnego lub art. 159 Kodeksu karnego wykonawczego lub zostało przekazane pomimo niespełnienia warunków określających właściwość państwa wykonania, przewidzianych w art. 611 u § 1 i 2,</p> <p>9) przestępstwo, którego dotyczy orzeczenie, w wypadku jurysdykcji polskich sądów karnych, podlega darowaniu na mocy amnestii,</p> <p>10) orzeczenie przewiduje środek związany z leczeniem nieznanym ustawie,</p> <p>11) pozostały do wykonania czas nałożonych obowiązków jest krótszy niż 6 miesięcy.</p>	<p>obligatoryjność przesłanek odmowy przewidzianych w art. 611tk § 1 pkt 1 i 611ug § 1 pkt 1 (brak podwójnej karalności), wynika z planowanego złożenia oświadczenia o skorzystaniu przez Polskę z prawa niestosowania wyłączeń spod badania podwójnej karalności. Z natury rzeczy, efektem złożenia takich oświadczeń jest przesłanka o charakterze obligatoryjnym. Ponadto, objęcie danego skazania amnestią, do czego wprost uprawnione jest państwo wykonania, uniemożliwia skuteczne przejście i wykonanie takiego orzeczenia. Tę przesłankę odmowy wywieść należy nie z katalogu przewidzianego w art. 9 decyzji</p>
---	--	--	--	--

	<p>czy dane przestępstwo w dużej lub zasadniczej części zostało popełnione w państwie wydania.</p> <p>3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. a), b), c), h), i), j) oraz k) przed podjęciem decyzji o odmowie uznania wyroku lub, w stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia i o odmowie przejęcia odpowiedzialności za nadzór nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych właściwy organ państwa wykonania informuje o tym w odpowiedni sposób właściwy organ państwa wydania i w razie konieczności wzywa ten organ do bezzwłocznego dostarczenia wszystkich niezbędnych informacji dodatkowych.</p> <p>4. Jeżeli właściwy organ państwa wykonania podjął decyzję o powołaniu się na podstawę odmowy, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w szczególności na podstawę, o której mowa w ust. 1 lit. d) lub k), to może on jednak w porozumieniu z właściwym organem państwa wydania podjąć decyzję o nadzorowaniu przestrzegania warunków zawieszenia lub obowiązków wynikających z kar alternatywnych, które zostały nałożone w przekazanym mu wyroku i, w stosownych przypadkach, w decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia, bez podejmowania odpowiedzialności za podejmowanie decyzji, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. a), b) i c).</p>	T		<p>Art. 611 ug § 5. W wypadkach przewidzianych w § 3 pkt 1, 2, 7, 10 lub 11 sąd przed podjęciem decyzji w przedmiocie wykonania orzeczenia informuje o możliwości odmowy wykonania orzeczenia właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia. j.w.</p> <p>Art. 611ug § 4. W wypadkach wskazanych w § 1 i 3, gdy przemawiają za tym szczególne względy, sąd, w uzgodnieniu z właściwym sądem lub innym organem państwa wydania orzeczenia, może orzec o wykonaniu orzeczenia jedynie w zakresie nałożonych w nim obowiązków. W zakresie zarządzenia wykonania kary, odwołania warunkowego zwolnienia, orzeczenia kary zastępczej oraz ustanowienia, rozszerzenia, zmiany i zwolnienia od wykonania nałożonych obowiązków w okresie próby albo uznania kary lub środka za wykonane, orzeczenie wykonuje właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia, chyba że uzgodniono inaczej.</p>	<p>ramowej 2008/909, ale z jej art. 19. Identyczne rozwiązanie zastosowano w wypadku implementacji decyzji ramowych 2005/214 w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym oraz 2006/783 w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do nakazów konfiskaty. Pomimo że instrumenty te nie przewidują przesłanki odmowy wynikającej z objęcia orzeczenia amnestią, przesłanka taka została wprowadzona w art. 611fg § 1 pkt 12 oraz art. 611fw § 1 pkt 9</p>
Art. 12	<p><b>Terminy</b></p> <p>1. Jak najszybciej i nie później niż w terminie 60 dni od otrzymania wyroku i zaświadczenia oraz,</p>	T	Art.611uf§1 i §3	§ 1. Postanowienie w przedmiocie wykonania orzeczenia, o którym mowa w art. 611ud § 1, sąd wydaje w terminie 30 dni od dnia otrzymania orzeczenia wraz z	

	<p>w stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia właściwy organ państwa wykonania podejmuje decyzję, czy uznać wyrok i, w stosownych przypadkach, decyzję w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 6 ust. 1, i czy przejąć nadzór nad przestrzeganiem warunków zawieszenia lub obowiązków wynikających z kar alternatywnych. O podjętych decyzjach niezwłocznie informuje właściwy organ państwa wydania w sposób umożliwiający uzyskanie potwierdzenia pisemnego.</p> <p>2. Jeżeli w wyjątkowych okolicznościach właściwy organ państwa wykonania nie jest w stanie dotrzymać terminów określonych w ust. 1, niezwłocznie informuje o tym właściwy organ państwa wydania, w dowolny sposób, uzasadniając opóźnienie i wskazując przewidywany czas potrzebny na wydanie prawomocnej decyzji.</p>		<p><b>Art.611ui</b></p> <p><b>Art.611uf§4</b></p>	<p>zaświadczeniem.</p> <p>§ 3. Postępowanie w przedmiocie wykonania orzeczenia powinno zakończyć się prawomocnie w terminie 60 dni od dnia otrzymania wyroku wraz zaświadczeniem.</p> <p>O treści postanowienia w przedmiocie wykonania orzeczenia o którym mowa w art. 611ud §1, jak również o istotnych orzeczeniach podjętych w trakcie postępowania wykonawczego, zawiadamia się niezwłocznie właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia. Zawiadomienie to może być przekazane również przy użyciu urządzeń służących do automatycznego przesyłania danych, w sposób umożliwiający stwierdzenie autentyczności przekazanych dokumentów.</p> <p>§ 4. W wypadkach, gdy termin określony w § 3 nie może być dotrzymany, należy zawiadomić właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia, podając przyczynę opóźnienia i przewidywany termin wydania orzeczenia.</p>	
Art. 13	<p><b>Prawo właściwe</b></p> <p>1. Nadzór nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych oraz ich stosowanie odbywają się zgodnie z prawem państwa wykonania.</p> <p>2. Właściwy organ państwa wykonania może w ramach nadzorowania wypełnienia nakazu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. h), zwrócić się do osoby skazanej o przedstawienie dowodu, że spełniła ona obowiązek dokonania rekompensaty szkód wyrządzonych w wyniku popełnienia przestępstwa.</p>	T  N	<b>Art.611ud§5</b>	<p>§ 5. Jeżeli przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej, przy wykonywaniu orzeczeń, o których mowa w § 1, stosuje się przepisy prawa polskiego. Przepis art. 611c § 3 stosuje się odpowiednio.</p>	
Art. 14	<p><b>Właściwość w odniesieniu do wszelkich dalszych decyzji oraz prawo właściwe</b></p> <p>1. Właściwy organ państwa wykonania jest</p>	T	<b>Art. 611ud§5</b>	j.w.	

<p>uprawniony do podejmowania wszelkich dalszych decyzji w sprawie kary z zawieszeniem wykonania, warunkowego zwolnienia, kary warunkowej i kary alternatywnej, w szczególności w przypadku gdy osoba skazana nie przestrzega warunku zawieszenia lub obowiązku wynikającego z kary alternatywnej lub gdy popełni ona nowe przestępstwo. Takie dalsze decyzje obejmują w szczególności:</p> <p>a) zmianę nakazów lub poleceń, które przewiduje warunek zawieszenia lub kara alternatywna, lub zmianę długości okresu zawieszenia;</p> <p>b) uchylenie zawieszenia wykonania wyroku lub uchylenie decyzji o warunkowym zwolnieniu; oraz</p> <p>c) nałożenie kary pozbawienia wolności lub zastosowanie innego środka polegającego na pozbawieniu wolności w przypadku kary alternatywnej lub kary warunkowej.</p> <p>2. W odniesieniu do decyzji podejmowanych zgodnie z ust. 1 oraz do wszystkich konsekwencji wynikających z wyroku, w tym, w stosownych przypadkach, do wykonania kary pozbawienia wolności lub zastosowania innego środka polegającego na pozbawieniu wolności oraz, w razie konieczności, do dostosowania takiej kary lub takiego środka właściwe jest prawo państwa wykonania.</p> <p>3. Każde państwo członkowskie może w momencie przyjęcia niniejszej decyzji ramowej lub później oświadczyć, że jako państwo wykonania może odmówić przejęcia uprawnień przewidzianych ust. 1 lit. b) i c) w sprawach lub w tych kategoriach spraw, które samo wskaże, w szczególności:</p> <p>a) w przypadkach dotyczących kary alternatywnej, gdy wyrok nie przewiduje kary pozbawienia wolności lub innego środka polegającego na pozbawieniu wolności, które</p>	T	Art.611ue§4	§ 4. Jeżeli orzeczenie, o którym mowa w art. 611ud §1 nie określa kary pozbawienia wolności, która będzie wymierzona sprawcy w wypadku niewykonywania nałożonych obowiązków lub podjęcia warunkowo umorzonego postępowania karnego, sąd orzeka o wykonaniu orzeczenia jedynie w zakresie nałożonych w nim obowiązków. Art. 611ub § 2 stosuje się odpowiednio.	Planowane jest złożenie oświadczenia, o którym mowa w art. 14 ust. 4.
---	---	-------------	---	---

	<p>mają zostać wykonane w razie nieprzestrzegania nałożonych nakazów lub poleceń;</p> <p>b) w przypadkach dotyczących kary warunkowej;</p> <p>c) w przypadkach, w których wyrok odnosi się do czynów niestanowiących przestępstwa na mocy prawa państwa wykonania, niezależnie od znamion przestępstwa lub jego określenia.</p> <p>4. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z jednej z możliwości, o których mowa w ust. 3, właściwy organ państwa wykonania przekazuje właściwość z powrotem właściwemu organowi państwa wydania w przypadku, gdy osoba skazana nie przestrzega warunku zawieszenia lub obowiązków wynikających z kary alternatywnej, o ile właściwy organ państwa wykonania uważa, że konieczne jest podjęcie dalszej decyzji, o której mowa w ust. 1 lit. b) lub c).</p> <p>5. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, obowiązki, o których mowa w art. 8 ust. 1, czyli obowiązek uznania wyroku i, w stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia, a także obowiązek bezzwłocznego podjęcia wszelkich działań niezbędnych do nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia lub obowiązków wynikających z kar alternatywnych, nie ulegają zmianie.</p> <p>6. Deklaracje, o których mowa w ust. 3, są składane poprzez poinformowanie o nich Sekretariat Generalny Rady. Deklarację taką można wycofać w dowolnym czasie. Określone w niniejszym artykule deklaracje lub informacje o ich wycofaniu publikowane są w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>.</p>				
Art. 15	<p><b>Konsultacje między właściwymi organami</b></p> <p>Zawsze gdy wydaje się to celowe, właściwe organy państwa wydania i państwa wykonania mogą się ze sobą konsultować, tak aby niniejsza decyzja ramowa mogła być stosowana sprawnie i</p>	N			



	skutecznie.				
Art. 16	<p><b>Obowiązki odnośnych organów w przypadkach, gdy w sprawach dalszych decyzji właściwe jest państwo wykonania</b></p> <p>1. Właściwy organ państwa wykonania bezzwłocznie informuje właściwy organ państwa wydania w sposób umożliwiający uzyskanie potwierdzenia pisemnego, o wszelkich decyzjach dotyczących:</p> <p>a) zmiany warunku zawieszenia lub kary alternatywnej;</p> <p>b) uchylecia zawieszenia wykonania wyroku lub uchylecia decyzji o warunkowym zwolnieniu;</p> <p>c) wykonania kary pozbawienia wolności lub innego środka polegającego na pozbawieniu wolności, gdy osoba skazana nie przestrzega warunku zawieszenia lub obowiązków wynikających z kary alternatywnej;</p> <p>d) wygaśnięcia warunku zawieszenia lub kary alternatywnej.</p> <p>2. Na wniosek właściwego organu państwa wydania właściwy organ państwa wykonania informuje o maksymalnej długości kary pozbawienia wolności przewidzianej w prawie tego państwa za przestępstwo, które było podstawą wydania wyroku; kara ta może zostać nałożona na osobę skazaną, jeżeli nie będzie ona przestrzegać warunków zawieszenia lub obowiązków wynikających z kar alternatywnych. Informacja taka przekazywana jest niezwłocznie po otrzymaniu wyroku i, w stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia, wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 6 ust. 1.</p> <p>3. Właściwy organ państwa wydania niezwłocznie informuje właściwy organ państwa wykonania w sposób umożliwiający uzyskanie potwierdzenia pisemnego, o wszelkich okolicznościach lub ustaleniach, które jego zdaniem mogłyby prowadzić do wydania co</p>	T	<b>Art.61lul</b>	Art. 61lul. O treści postanowienia w przedmiocie wykonania orzeczenia o którym mowa w art. 61lud §1, jak również o istotnych orzeczeniach zapadłych w trakcie postępowania wykonawczego zawiadamia się niezwłocznie właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia. Zawiadomienie to może być przekazane również przy użyciu urządzeń służących do automatycznego przesyłania danych, w sposób umożliwiający stwierdzenie autentyczności przekazanych dokumentów.	
		N			
		T	<b>Art.61lub§2</b>	§ 2. Sąd zawiadamia niezwłocznie właściwy sąd lub inny organ państwa wykonania orzeczenia o wszelkich okolicznościach mających wpływ na wykonanie orzeczenia, o którym mowa w art. 61lu § 1 lub § 2, przy użyciu zaświadczenia zawierającego wszystkie istotne informacje. Sąd zawiadamia również niezwłocznie	

	najmniej jednej z decyzji, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c).			właściwy sąd lub inny organ państwa wykonania orzeczenia o wszelkich istotnych orzeczeniach podjętych w trakcie postępowania wykonawczego.	
Art. 17	<p><b>Obowiązki odnośnych organów w przypadkach, gdy w sprawach dalszych decyzji właściwe jest państwo wydania</b></p> <p>1. Jeżeli właściwy organ państwa wydania jest uprawniony do podejmowania zgodnie z art. 14 ust. 3 dalszych decyzji, o których mowa w art. 14 ust. 1, właściwy organ państwa wykonania bezzwłocznie powiadamia go:</p> <p>a) o wszelkich uzyskanych informacjach, które mogą skutkować uchyleniem zawieszenia wykonania wyroku lub uchyleniem decyzji o warunkowym zwolnieniu;</p> <p>b) o wszelkich uzyskanych informacjach, które mogą skutkować nałożeniem kary pozbawienia wolności lub innego środka polegającego na pozbawieniu wolności;</p> <p>c) o wszelkich dalszych okolicznościach faktycznych, na temat których zwrócił się o informacje właściwy organ państwa wydania i które mają zasadnicze znaczenie dla podejmowania dalszych decyzji przez ten organ zgodnie z prawem tego państwa.</p> <p>2. Jeżeli państwo członkowskie skorzystało z możliwości, o której mowa w art. 11 ust. 3, właściwy organ tego państwa informuje właściwy organ państwa wydania o przypadkach, w których osoba skazana nie przestrzega warunku zawieszenia lub obowiązków wynikających z kary alternatywnej.</p> <p>3. Powiadomienia o informacjach określonych w ust. 1 lit. a) i b) oraz w ust. 2 dokonuje się przy użyciu standardowego formularza przedstawionego w załączniku II. Powiadomienia o okolicznościach faktycznych wspomnianych w ust. 1 lit. c) dokonuje się w</p>	T	<p><b>Art. 611ub</b></p> <p><b>Art.611uh§2</b></p>	<p>§ 1. W razie uchylenia orzeczenia, o którym mowa w art. 611u § 1 na skutek kasacji albo wznowienia postępowania, ułaskawienia sprawcy, darowania wykonania kary lub w razie wystąpienia innych okoliczności skutkujących niemożnością wykonania tego orzeczenia, sąd niezwłocznie zawiadamia o tym właściwy sąd lub inny organ państwa wykonania orzeczenia.</p> <p>§ 2. Sąd zawiadamia niezwłocznie właściwy sąd lub inny organ państwa wykonania orzeczenia o wszelkich okolicznościach mających wpływ na wykonanie orzeczenia, o którym mowa w art. 611u § 1 lub § 2, przy użyciu zaświadczenia zawierającego wszystkie istotne informacje. Sąd zawiadamia również niezwłocznie właściwy sąd lub inny organ państwa wykonania orzeczenia o wszelkich istotnych orzeczeniach podjętych w trakcie postępowania wykonawczego.</p> <p>§ 3. Zawiadomienie, o którym mowa w § 1 - 2, może być przekazane również przy użyciu urządzeń służących do automatycznego przesyłania danych, w sposób umożliwiający stwierdzenie autentyczności przekazanych dokumentów.</p> <p>§ 4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w § 2, zawierając w nim szczegółowe informacje dotyczące naruszeń obowiązków nałożonych na sprawcę i innych okoliczności mających wpływ na wykonanie orzeczenia.</p> <p>§ 2. Jeżeli dalsze wykonywanie orzeczenia nie jest możliwe z przyczyn faktycznych lub prawnych, sąd niezwłocznie wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania wykonawczego i zawiadamia właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia.</p>	

	<p>sposób umożliwiający uzyskanie potwierdzenia pisemnego, w tym, w miarę możliwości, przy użyciu formularza przedstawionego w załączniku II.</p> <p>4. Jeżeli na mocy prawa krajowego państwa wydania sąd musi przesłuchać osobę skazaną przed podjęciem decyzji o nałożeniu kary, wymóg ten można spełnić przez odpowiednie zastosowanie procedury przewidzianej w aktach prawa międzynarodowego lub prawa Unii Europejskiej, które wprowadzają możliwość przesłuchiwanie osób za pośrednictwem wideokonferencji.</p> <p>5. Właściwy organ państwa wydania bezzwłocznie informuje właściwy organ państwa wykonania o wszelkich decyzjach dotyczących:</p> <p>a) uchylecia zawieszenia wykonania wyroku lub uchylecia decyzji o warunkowym zwolnieniu;</p> <p>b) wykonania kary pozbawienia wolności lub innego środka polegającego na pozbawieniu wolności, jeżeli środek taki jest zawarty w wyroku;</p> <p>c) nałożenia kary pozbawienia wolności lub innego środka polegającego na pozbawieniu wolności, jeżeli środek taki nie jest zawarty w wyroku;</p> <p>d) wygaśnięcia warunku zawieszenia lub kary alternatywnej.</p>		<b>Art.611ui</b>	j.w.	
Art. 18	<p><b>Informacje przekazywane we wszystkich przypadkach przez państwo wykonania</b></p> <p>Właściwy organ państwa wykonania bezzwłocznie informuje właściwy organ państwa wydania w sposób umożliwiający uzyskanie potwierdzenia pisemnego:</p> <p>1) o przekazaniu wyroku i, w stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 6 ust. 1, właściwemu organowi odpowiedzialnemu za jego uznanie i za podjęcie dalszych działań</p>	T	<b>Art.611ud§3</b> <b>Art.611ui</b>	j.w.	

<p>służących nadzorowi nad przestrzeganiem warunków zawieszenia lub obowiązków wynikających z kar alternatywnych zgodnie z art. 6 ust. 7;</p> <p>2) o tym, że w praktyce nadzorowanie przestrzegania warunków zawieszenia lub obowiązków wynikających z kar alternatywnych nie jest możliwe ze względu na fakt, iż po przekazaniu państwu wykonania wyroku oraz, w stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia, wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 6 ust. 1, nie można odnaleźć osoby skazanej na terytorium państwa wykonania – w takiej sytuacji państwo wykonania nie ma obowiązku nadzorowania przestrzegania warunków zawieszenia lub obowiązków wynikających z kar alternatywnych;</p> <p>3) o prawomocnej decyzji o uznaniu wyroku i, w stosownych przypadkach, o decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia oraz o przejęciu odpowiedzialności za nadzór nad przestrzeganiem warunków zawieszenia lub obowiązków wynikających z kar alternatywnych;</p> <p>4) o każdej decyzji o odmowie uznania wyroku i, w stosownych przypadkach, decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia oraz odmowie przejęcia odpowiedzialności za nadzór nad przestrzeganiem warunków zawieszenia lub obowiązków wynikających z kar alternatywnych zgodnie z art. 11, wraz z uzasadnieniem takiej decyzji;</p> <p>5) o każdej decyzji o dostosowaniu warunków zawieszenia lub kar alternatywnych zgodnie z art. 9, wraz z uzasadnieniem takiej decyzji;</p> <p>6) o każdej decyzji o amnestii lub ułaskawieniu, która prowadzi do odstąpienia od nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia lub</p>		<p><b>Art.611uh § 2</b></p>	<p>§ 2. Jeżeli dalsze wykonywanie orzeczenia nie jest możliwe z przyczyn faktycznych lub prawnych, sąd niezwłocznie wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania wykonawczego i zawiadamia właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia.</p>	
---	--	-----------------------------	---	--

	obowiązków wynikających z kar alternatywnych i która została podjęta na podstawie art. 19 ust. 1, wraz – w stosownych przypadkach – z uzasadnieniem takiej decyzji.				
Art. 19	<b>Amnestia, ułaskawienie, rewizja wyroku</b> 1. Zarówno państwo wydania, jak i państwo wykonania mogą postanowić o amnestii lub zastosować ułaskawienie. 2. Wyłącznie państwo wydania może podejmować decyzję o rewizji wyroku będącego podstawą warunków zawieszenia lub kar alternatywnych, których przestrzeganie ma być nadzorowane zgodnie z niniejszą decyzją ramową.	T  N	<b>Art.561 §1a i §2</b>	§1a. W wypadku wyroku obcego przejętego do wykonania w Rzeczypospolitej Polskiej, prośbę o ułaskawienie przedstawia się sądowi, który orzekł w pierwszej instancji o przejęciu wyroku do wykonania. § 2. Sąd, o którym mowa w § 1 i 1a, powinien rozpoznać prośbę o ułaskawienie w ciągu 2 miesięcy od daty jej otrzymania.	
Art. 20	<b>Wygaśnięcie właściwości państwa wykonania</b> 1. Jeżeli osoba skazana ucieka lub nie posiada już zgodnego z prawem stałego miejsca pobytu w państwie wykonania, właściwy organ państwa wykonania może przekazać z powrotem właściwemu organowi państwa wydania właściwość w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia lub obowiązków wynikających z kar alternatywnych oraz w zakresie wszelkich dalszych decyzji dotyczących wyroku. 2. Jeżeli w państwie wydania prowadzone jest nowe postępowanie karne przeciwko danej osobie, właściwy organ państwa wydania może zwrócić się do właściwego organu państwa wykonania o przekazanie z powrotem właściwemu organowi państwa wydania właściwości w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia lub obowiązków wynikających z kar alternatywnych oraz w zakresie wszelkich dalszych decyzji dotyczących wyroku. W takim przypadku właściwy organ państwa wykonania może przekazać z powrotem właściwość właściwemu organowi państwa wydania. 3. Jeżeli na mocy niniejszego artykułu	T  N	<b>Art.611uh§2, art. 611ua § 3</b>	§ 2. Jeżeli dalsze wykonywanie orzeczenia nie jest możliwe z przyczyn faktycznych lub prawnych, sąd niezwłocznie wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania wykonawczego i zawiadamia właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia.  § 3. W razie otrzymania informacji o niemożności wykonania orzeczenia w całości albo części z powodów innych niż wskazane w § 2 zdanie drugie, a także o niemożności wydania przez to państwo orzeczenia w przedmiocie zarządzenia wykonania kary warunkowo zawieszanej, odwołania warunkowego zwolnienia albo innego orzeczenia związanego z wykonaniem orzeczenia, o którym mowa w art. 611u § 1, sąd podejmuje zawieszona postępowanie celem jego dalszego prowadzenia.	Mechanizm opisany w ust. 2 i 3 ma charakter opcjonalny

	właściwość została przekazana z powrotem państwu wydania, właściwy organ tego państwa ponownie przejmuje właściwość. Mając na uwadze dalszy nadzór nad przestrzeganiem warunków zawieszenia lub obowiązków wynikających z kar alternatywnych, właściwy organ państwa wydania uwzględni jednak to, jak długo obowiązywały warunki zawieszenia lub obowiązki wynikające z kary alternatywnej w państwie wykonania i w jakim stopniu osoba skazana ich przestrzegała oraz wszelkie decyzje podjęte przez państwo wykonania zgodnie z art. 16 ust. 1.				
Art. 21	<b>Języki</b> Zaświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 1, jest tłumaczone na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa wykonania. Każde państwo członkowskie może w chwili przyjęcia niniejszej decyzji ramowej lub później złożyć w Sekretariacie Generalnym Rady deklarację, w której poinformuje, że będzie przyjmowało tłumaczenia na jeden lub więcej innych języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej.	T	<b>Art. 611u§5</b>	j.w.	
Art. 22	<b>Koszty</b> Koszty wynikające ze stosowania niniejszej decyzji ramowej ponoszone są przez państwo wykonania, z wyjątkiem kosztów, które powstały wyłącznie na terytorium państwa wydania.	T	<b>Art. 611uj.</b>	Koszty związane z wykonaniem orzeczenia, o którym mowa w art. 611ud § 1, ponosi Skarb Państwa.	
Art. 23	<b>Stosunek do innych umów i uzgodnień</b> 1. W stosunkach między państwami członkowskimi niniejsza decyzja ramowa zastępuje od dnia 6 grudnia 2011 r. odpowiednie postanowienia Konwencji Rady Europy z dnia 30 listopada 1964 r. o nadzorze nad warunkowo skazanymi lub warunkowo zwolnionymi. 2. Państwa członkowskie mogą nadal stosować obowiązujące po dniu 6 grudnia 2008 r. dwustronne lub wielostronne umowy lub uzgodnienia w takim zakresie, w jakim	N			

	<p>pozwalają one na rozszerzenie celów niniejszej decyzji ramowej i przyczyniają się do dalszego uproszczenia lub usprawnienia procedur nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych.</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą zawierać dwustronne lub wielostronne umowy lub dokonywać uzgodnień po dniu 6 grudnia 2008 r., o ile takie umowy lub uzgodnienia pozwalają na rozszerzenie zakresu stosowania przepisów niniejszej decyzji ramowej oraz przyczyniają się do dalszego uproszczenia lub usprawnienia procedur nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych.</p> <p>4. W terminie do dnia 6 marca 2009 r. państwa członkowskie informują Radę i Komisję o określonych w ust. 2 obowiązujących umowach i uzgodnieniach, które zamierzają nadal stosować. Państwa członkowskie informują również Radę i Komisję o określonych w ust. 3 wszelkich nowych umowach lub uzgodnieniach w terminie trzech miesięcy od ich podpisania.</p>				
Art. 24	<p><b>Terytorialny zakres stosowania</b></p> <p>Niniejsza decyzja ramowa ma zastosowanie do Gibraltaru.</p>	N			
Art. 25	<p><b>Wprowadzenie w życie</b></p> <p>1. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki mające na celu wykonanie niniejszej decyzji ramowej w terminie do dnia 6 grudnia 2011 r.</p> <p>2. Państwa członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady oraz Komisji tekst przepisów przenoszących do ich prawa krajowego obowiązki nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji ramowej.</p>	N			
Art.	<p><b>Przegląd</b></p>	N			

26	1. W terminie do dnia 6 grudnia 2014 r. Komisja sporządzi sprawozdanie na podstawie informacji otrzymanych od państw członkowskich na mocy art. 25 ust. 2. 2. Na podstawie tego sprawozdania Rada ocenia: a) w jakim stopniu państwa członkowskie przyjęły niezbędne środki mające na celu wykonanie niniejszej decyzji ramowej; oraz b) stosowanie niniejszej decyzji ramowej. 3. W razie konieczności do sprawozdania załącza się wnioski legislacyjne.				
Art. 27	<b>Wejście w życie</b> Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> . Sporządzono w Brukseli, dnia 27 listopada 2008r.	N			

<b>TYTUŁ PROJEKTU:</b>	<b>Ustawa o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw</b>
<b>TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH 1):</b>	<b>DECYZJA RADY 2009/426/WSiSW z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wzmocnienia Eurojustu i w sprawie zmiany decyzji 2002/187/WSiSW ustanawiającej Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością</b>

Projekt nie wdraża decyzji 2009/426.WSiSW, lecz stwarza podstawę prawną do podjęcia działań implementacyjnych.  
Decyzja zostanie wdrożona rozporządzeniem wydanym na podstawie projektowanego art. 2 ustawy dotyczącego art. 18 ust. 6 ustawy o prokuraturze.

**POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU<sup>4)</sup>**

<b>Jedn. red.</b>	<b>Treść przepisu projektu krajowego</b>	<b>Uzasadnienie wprowadzenia przepisu</b>
Art.12 ust. 1 pkt 6c ustawy z 24.5.2000 r. o KRK	... informację o przejęciu do wykonania kary orzeczonej przez właściwy organ sądowy państwa członkowskiego Unii Europejskiego, w tym oznaczenie organu który wydał orzeczenie, państwa wydania orzeczenia, sygnaturę akt sprawy oraz datę wydania orzeczenia. ...przekazaniu do wykonania orzeczonej kary właściwemu organowi sądowemu państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz o jej wykonaniu przez ten organ.	Wdrożenie decyzji ramowej o przekazywaniu skazanych na karę pozbawienia wolności oraz decyzji ramowej o probacji, pociąga za sobą konieczność nowelizacji ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 292 ze zmianami) w zakresie zobowiązania sądów do informowania Krajowego Rejestru Karnego o przejęciu i przekazaniu do wykonania orzeczonej kary przez właściwy organ sądowy państwa członkowskiego Unii Europejskiego. Proponowany <b>art. 12 ust. 1 pkt. 6c</b> zobowiązuje sądy, które przyjęły do



<p>Art.12 ust. 2 pkt 36 ustawy z 24.5. 2000 r. o KRR</p>		<p>wykonania karę orzeczoną przez właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia, do wskazania w karcie rejestracyjnej karnej organu sądowego państwa wydania orzeczenia, państwa wydania orzeczenia, sygnaturę akt sprawy oraz datę wydania orzeczenia.</p> <p>Na podstawie art. 1 ust. 2 pkt. 4 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym gromadzi się dane o osobach prawomocnie skazanych przez sądy państw obcych. Z tego względu brak informacji o wykonaniu przez polski sąd kary orzeczonej przez organ sądowy innego państwa członkowskiego UE mogłoby skutkować tym, że informacja o osobie skazanej udzielana z Rejestru, zawierałaby zarówno dane o wyroku „oryginalnym”, tj. wydanym przez właściwy organ sądowy państwa wydania, jak i o orzeczeniu wydanym przez sąd polski w związku z wykonaniem kary wynikającej z orzeczenia, bez odwołania się w karcie rejestracyjnej karnej do danych „oryginalnego” wyroku państwa wydania orzeczenia.</p> <p>Propozycja <b>art. 12 ust. 2 pkt 36</b> zobowiązuje sądy polskie do informowania Rejestru o przekazanym do wykonania w innym państwie członkowskim UE orzeczeniu celem zapewnienia aktualności bazy danych Rejestru oraz o wykonaniu orzeczonej kary w państwie wykonania orzeczenia, co ma wpływ na zatarcie skazania.</p>
--	--	---

<sup>1)</sup> w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

<sup>2)</sup> tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step ([www.e-step.pl/urzednik](http://www.e-step.pl/urzednik)). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

<sup>3)</sup> w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

<sup>4)</sup> w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(\*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(\*\*) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy